

Turizm Alanlarındaki İkinci Konutların Rekreasyon Amaçlı Kullanımı: Pelitköy (Burhaniye/Balıkesir) Örneği

Using for recreational aims of second homes in tourism areas: Case of Pelitköy (Burhaniye/Balıkesir)

Serdar Ceylan^{*a}, Mehmet Somuncu^b

Makale Bilgisi

DOI:
10.33688/aucbd.665702

Makale Geçmişi:
Geliş: 30.12.2019
Kabul: 25.02.2020

Anahtar Kelimeler:
İkinci konut turizmi
Boş zaman
Rekrasyon
Pelitköy
Burhaniye

Öz

Araştırmanın amacı, turizm alanlarındaki ikinci konutların rekreasyonel faaliyetler bakımından kullanımını incelemektir. Araştırmada nicel ve nitel yöntem birlikte kullanılmıştır. Pelitköy’de ikinci konut sahipleri 350 kişiye anket uygulanmış; 18 kişiyle de yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Anket verileri SPSS 16.0 programında, görüşme verileri ise MAXQDA 12 programında betimsel olarak analiz edilmiştir. Araştırma bulgularına göre ikinci konut sahiplerinin yaz dönemlerinde çeşitli kentlerden Pelitköy’e gelerek rekreasyonel faaliyetlerini gerçekleştirmektedir. Denize girme, güneşlenme, sahilde kitap okuma, olta balıkçılığı gibi açık hava rekreasyonel faaliyetleri araştırma alanında yapılmaktadır. Ayrıca gün içerisinde site komşularıyla sahildeki kafelerde ve konut teraslarında tavla, okey ve kâğıt oyunları oynama, site bahçesinde çim sulama, çiçek ve ağaç bakımı gibi bahçe işleri yapılmaktadır. Sonuç olarak araştırma alanındaki ikinci konutların iç ve dış mekânı dinlenme ve çeşitli rekreasyonel faaliyetler için kentli nüfusa önemli imkânlar sunduğu; ayrıca araştırma alanının sahilinde denize girme, güneşlenme gibi açık hava rekreasyonel faaliyetlerinin kentli nüfusun yaz dönemlerindeki rekreasyon ihtiyacını karşıladığı belirlenmiştir.

Article Info

DOI:
10.33688/aucbd.665702

Article History:
Received: 30.12.2019
Accepted: 25.02.2020

Keywords:
Second home tourism
Leisure
Recreation
Pelitköy
Burhaniye

Abstract

The aim of this research is to understand using for recreational aims of second housings in tourism areas. Different stakeholders were reached in the research which was carried in the quantitative and qualitative research design. The survey was made to the second home owners (350). Moreover, face-to-face in great detail interview was made via semi-structured forms for 18 people from second home owners. The survey data was analysed descriptively in SPSS 16.0 program and interviews was analysed descriptively in MAXQDA 12 program. According to the research findings, the second home owners who coming from different cities to area, have made recreation activities that are swimming, sunbathing, reading books on the beach, angling, backgammon, okey (rummikub) and card game. Moreover, they get busy with gardening jobs that are lawn watering, flower and tree care in their second homes. As a result, second homes offers to urban people significant opportunities as leisure and tourism activities.

*Sorumlu Yazar/Corresponding Author: Serdar Ceylan, serdar_ceylan_51@hotmail.com

^a Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Coğrafya Bölümü, Burdur/Türkiye, <http://orcid.org/0000-0002-9599-5586>

^b Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi, Coğrafya Bölümü, Ankara / Türkiye, <http://orcid.org/0000-0001-8890-0537>

1. Giriş

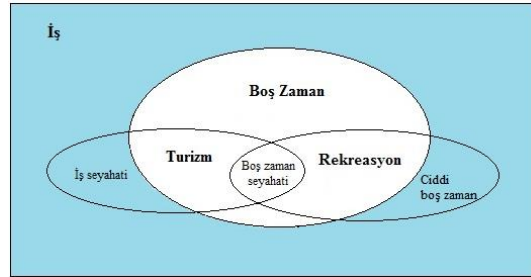
Tarihin her döneminde ve dünyanın her yerinde insanlar kendilerini motive etmek ve boş zamanlarını değerlendirebilmek için rekreasyona (bedensel ve zihinsel dinlenmeye) ihtiyaç duymuşlardır (Sevil, 2012: 14). Ancak rekreasyonel faaliyetlerin geniş bir kitlede yaygınlık kazanması Endüstri Devrimi ve bununla beraber gelişen kentleşme sonucunda meydana gelmiştir. Endüstrileşme ve kentleşmeye bağlı olarak değişen yaşam tarzı, insanları kentsel mekandan uzaklaştırarak doğal alanlara yöneltmiştir (Ardahanlıoğlu, vd., 2012; Yılmaz, 2004). Nitekim teknolojik gelişmelerle insanların serbest zamanlarının artışı, eğitim ve gelir düzeylerinin yükselmesiyle birlikte yaşam sürelerinin uzaması, çalışma saatlerinin düşürülmesi, ulaşım olanaklarının gelişmesi gibi etkenler rekreasyon ve turizm etkinliklerine olan talebi artırmıştır (Abadan, 1961). Tarihin her devrinde ve dünyanın her yerinde insanlar için evrensel bir ihtiyaç olan rekreasyon; yaşanan ekonomik sıkıntılar, kentsel yaşamın stresli gündelik hayatı, toplumsal farklılıklar nedeniyle insanların giderek birbirinden uzaklaştığı bir dönemde toplumsal ve psikolojik yararlar sağlamaktadır. Rekreasyonel etkinlikler, kentlerde yaşayan insanların zaman içinde bozulan fiziksel ve ruhsal sağlıklarının iyileştirilmesinde önemli bir faktör olmaktadır. Diğer bir deyişle, psikolojik ihtiyaçların tatmin edilmesi ve ruhsal denge sürecinde boş zaman etkinlikleri yoluyla, kişinin çevresi ile arasındaki uyumu yeniden kurması mümkün olmaktadır. Ayrıca rekreasyonel faaliyetlerle kişilerin ve grupların bir araya gelmesi, insanların sosyalleşmesine önemli katkılar sağlamaktadır (Sevil, 2012: 3-14; Torkildsen, 1999). Kentleşme ve endüstrileşme sonucunda günümüz toplumlarının fiziksel, psikolojik ve sosyal rahatlama isteği artmaktadır. Bu durum, rekreasyonel alanlara duyulan ihtiyacı ve talebi artırmaktadır. Nitekim ileriki dönemlerde de bu tür alanlara olan ilginin daha da fazlalaşacağı düşünülmektedir (Somuncu vd., 2015: 304; Yılmaz vd., 2003). Nitekim modernleşme ve kentleşme sürecinde giderek doğadan kopan ve fiziksel etkinlikleri kısıtlanan bireyler için rekreasyon, gündelik hayatın vazgeçilmez bir parçası olmaktadır (Aykaç-Yanardağ, 2018: 56). Rekreasyonun fiziki sağlık gelişimi sağlaması, ruh sağlığı kazandırması, insanı mutlu etmesi ve sosyalleştirmesi, kişisel beceri ve yeteneğin gelişimini sağlaması, çalışma başarısı ve iş verimini artırması (Karaküçük, 2008) gibi işlevleri bireyler üzerinde önemli kazanımlar sağlamaktadır (Aykaç-Yanardağ, 2018: 50). Rekreasyon; insana fiziksel ve zihinsel yarar sağlamanın yanı sıra, sosyal etkileşimi artırmakta, hisleri yenilemekte, zamanı akıllı ve etkili bir şekilde kullanmayı sağlamaktadır. Rekreasyon aktiviteleri; stresi yönetmede, gerginliği ve kaygıları azaltmada kişiye yardımcı olmaktadır. Ayrıca bu aktiviteler, insan sağlığını iyileştirme ve yaşamda sağlıklı olarak kalmada kişiye doğal bir yol sunmaktadır. Rekreasyon, sosyal grup üyeleri arasındaki pozitif ilişkileri geliştirmede kişiye yardımcı olmaktadır. Rekreasyon aktivitelerinde ortak ilgileri paylaşan insanlar, olumlu sosyal etkileşimler geliştirebilmekte ve neşeli duygularını paylaşabilmektedir. Ayrıca rekreasyon faaliyetleri; insanların bir sonraki iş için enerjisini doldurmasında önemli bir fayda sağlamakta, sosyal etkileşimler sonucunda kişinin benlik saygısı, benlik imajı oluşturması ve içsel kazanımlarının artmasında da kişiye faydalar sunmaktadır (Li ve Wang, 2012: 408).

2. Literatür Değerlendirmesi: Rekreasyon ve Turizm

Rekreasyon, bireylerin boş zamanlarında gönüllü olarak katıldıkları fiziksel etkinliklerin tamamını kapsamaktadır. Orel ve Yavuz'a göre bu etkinlikler, müzikal uğraşlar, sportif etkinlikler, oyunlar, sanatsal faaliyetler, beceri gerektiren aktiviteler, doğa etkinlikleri, sosyal ve kültürel katılımlar olarak sıralanabilir (Orel ve Yavuz, 2003). Rekreasyon kavramının boş zaman kavramından ve boş zaman etkinliklerinden temel farkı boş zaman etkinliklerinin eğlence ve dinlenmeye odaklanmasına karşılık rekreasyonun bireylerin doğrudan katıldığı, fiziksel olarak da aktif olduğu ve sonucunda ruhsal

ve fiziksel bir yenilenme yaşadığı etkinlikleri kapsamıdır (Aykaç-Yanardağ, 2018: 49). Bu bağlamda rekreasyon, insanların boş zamanlarında yaptıkları çeşitli etkinlikleri ifade eden bir kavram olup, bireyin çalışma saatleri dışındaki boş zamanlarında katıldığı faaliyetlerle ilgilidir (Karahana ve Orhan, 2009; Karaküçük, 1999; Tezcan, 1996). Rekreasyon daha geniş bir tanımla ifade edilecek olursa; her yaşta insanın dinlenme, eğlenme ve ilerlemesi yönünden serbest zamanlarında zevk aldığı bir aktivite olup, günlük yaşamın yorgunluklarından kurtulup, fiziksel ve ruhsal yönden kendini yenileyip, enerjisini tazelemeye ve yaşama bağlanmaya yarayan eylemlerin tümüdür (Köseoğlu, 1981; Özkan, 1991). Nitekim günümüzde rekreasyona duyulan ihtiyaç, rekreasyon etkinliklerinin kişisel ve toplumsal olarak sağladığı yararlarından ileri gelmektedir (Mansuroğlu, 2002). Rekreasyon aktivitelerinin seçimi, serbest zaman ayırma olanağına bağlıdır ve aynı zamanda eğitim düzeyi, gelir gibi faktörlerden de etkilenmektedir (Göksel, 1986). Çeşitli araştırmacılar, rekreasyon aktivitelerle kişinin demografik özellikleri (yaş, gelir, medeni durum, eğitim düzeyi, cinsiyet), sağlık durumu, yaşadığı yer ve içinde yaşadığı toplumun ekonomik ve kültürel durumu arasında ilişki olduğunu belirtmektedir (Kaya, 2006). Bu nedenle rekreasyonel aktiviteler uzun süreli, haftasonu, gününbirlik olarak “zamana göre”; çok aktif, aktif, az aktif ve pasif olarak “türüne göre”; açık ya da kapalı, iç ya da dış olarak da “mekâna göre” çeşitli tiplere ayrılmaktadır. Bu aktiviteler faaliyet alanlarına göre; oyunlar, danslar, spor, müzik, sanat, bilimsel ve kültürel faaliyetler olarak gruplandırılabilir (Karaküçük, 1999). Bu tür etkinlikler gönüllü olmakta, faaliyetlere devam zorunluluğu bulunmamakta, cinsiyet ve yaş ayrımı gözetilmemekte, düşünsel ya da fiziksel bir hareketlilik olabilmekte, bireysel ya da toplu halde yapılabilir (Önder, 2003; Somuncu vd., 2015: 305).

Turizm ise; “sürekli yaşanılan yer dışında, ticari kazanç dışı nedenlerle yapılan ve yirmi dört saati aşan veya en az bir geceden oluşan geçici seyahat ve konaklamaların ortaya çıkardığı ekonomik ve sosyal nitelikli tüketim olay ve ilişkilerin bütünü” (Usta, 2014: 7-13) şeklinde tanımlanabilir. Ancak turizm, boş zaman ve rekreasyonu tanımlayarak net bir şekilde kategorize etmek zordur. Nitekim turizm tiplerinde de görülebileceği üzere, turizm ile boş zaman ve rekreasyon belirli noktalarda kesişmektedir (Şekil 1).

Şekil 1. Turizm, rekreasyon ve boş zaman arasındaki ilişki (Hall ve Page, 1999).

Metin vd. (2013: 5023) ifade ettiği üzere, turizm ve rekreasyonun ortak noktaları olduğu gibi her ikisinin birbirinden farklı yönleri de vardır. Giderek daha fazla iç içe kullanılan turizm ve rekreasyon kavramlarının ve faaliyetlerinin hem birleştirilmesi ve hem de birbirinden ayrılması zorlaşmaktadır (Öztürk, 2018: 33). Nitekim turizm tiplerine baktığımızda rekreasyonel faaliyetlerin birçok turizm tipi içerisinde yer aldığı görülmektedir: (i) Dinlenme (rekreasyon) turizmi (*sağlık turizmi, klimatizm, termalizm, mağara turizmi, yayla turizmi, kıyı turizmi, çiftlik turizmi*), (ii) spor turizmi (*dağ turizmi, yamaç paraşütü, golf turizmi, av turizmi, su sporları, futbol, basketbol vb.*), (iii) kültür turizmi, (iv) inanç turizmi, (v) fuar turizmi, (vi) kongre turizmi (Usta, 2014: 7-13). Rekreasyonel aktiviteler, kıyı turizmi

alanlarında (otel, bar, kulüp, restoran vb.), dağlık alanlarda (milli park, yayla, kayak merkezi, mağara), şehirlerde (AVM, şehir otelleri, spor salonları, yüzme havuzları, sinema, lunapark, müze, sanat galerisi, sergi salonu) bulunan açık ya da kapalı mekânlarda yapılabilmektedir.

2.1. İkinci Konut – Rekreasyon ve Turizm İlişkisi

Yapılan birçok araştırmada ikinci konutlar, genel olarak boş zaman tüketiminin bir bölümü olarak görülmüştür (Hoogendoorn ve Visser, 2004: 106; Marsden, 1977: 57-73). Marsden (1977: 57-73), ikinci konutları dört kategoriye ayırarak sınıflandırmıştır: (i) Sahipleri ve ücret ödemeyen misafirleri tarafından tatillerde ve hafta sonlarında sık sık ziyaret edilen özel konutlar, (ii) Özel tatil konutları olarak zaman zaman hizmet veren, maliyetleri karşılamak için yüksek yoğunluklu sezonlarda kiraya verilen konutlar, (iii) Özel tatil konutları olarak zaman zaman hizmet veren, ailelerin nadiren kullanımını dışında, kiralanmak için satın alınmış konutlar, (iv) Ticari tatil konutları olarak hizmet veren, yatırım ve kullanım amaçlı olarak satın alınmış ve genellikle kiralanarak ve bir şirket tarafından işletilen konutlar (Hoogendoorn ve Visser, 2004: 106). İnsanların tatil, dinlenme ve yenilenme amaçlı olarak yılın belirli bir döneminde kullandığı ikinci konutlar (Çimen, 2010: 10; Marjavaara, 2008: 7), kıyılarda, dağlık alanlarda (yaylalarda) ve iç bölgelerde görülebilmektedir. Birol-Özerk'e (2012: 29) göre bu konutlar, bulunduğu yere ve kullanım özelliklerine bağlı olarak *tatil evi*, *hafta sonu evi*, *sayfiye evi*, *dağ evi* ya da *kır evi* olarak sınıflandırılmaktadır.

İkinci konut turizmi, turizmle ilgili hareketlilik ve konut üzerine olan araştırmaların önemli bir alanı olarak ortaya çıkmıştır (Hall, 2014: 1). Nitekim konut ve turizm ilişkili olarak yapılan araştırmalarda "ikinci konut turizmi" (*second home tourism*) kavramının literatürde kullanıldığı (Anabestani, 2014; Asgary vd., 2011; Hiltunen vd., 2013; Kauppila, 2009; Marjavaara, 2007; Müller vd., 2004; Pitkanen ve Vepsäläinen, 2008; Vagner vd., 2011; Velvin, 2013;) görülmektedir. "İkinci konut turizmi", son otuz yıldır coğrafya, turizm, planlama, ekonomi ve sosyoloji gibi farklı alanlardaki araştırmacılar tarafından araştırılan bir konu olmuştur (Asgary vd., 2011: 31; Coppock, 1977; Williams ve Hall, 2000; 2002). Bu bağlamda ikinci konut turizmi; kıyı turizmi, yayla turizmi ve çiftlik turizmi gibi turizm türleri ile arasında bir bağ olup, bu turizm çeşitleri içinde değerlendirilebilen bir olgudur. İnsanların sürekli yaşadıkları yerlerden uzaklaşarak tatil amaçlı dinlenmek ve eğlenmek için geçici bir süreliğine bu konutları kullandığı düşünüldüğünde, ikinci konutları kullananların turizme katıldığı söylenilebilir. Diğer bir deyişle, "bir turistin turizm alanına seyahat etme, konaklama, yeme-içme ve eğlenme amaçlı olarak yaptığı sınırlı faaliyetler" (Usta, 2014: 8), ikinci konutları kullanan kişilerde de görülmektedir. "Nitekim ikinci konutlar, sadece konaklamanın farklı bir türünü oluşturmaktadır" (Marjavaara, 2008: 7; McIntyre, 2006).

Dünyadaki refah düzeyindeki artışlar ve toplum yapısındaki değişimler sonucunda, devre mülk sisteminde olduğu gibi, özellikle son 30-40 yıllık dönemde, ikinci konutlar konusu artan bir şekilde tartışılmaya başlanmıştır (Breda vd., 2007). Diğer bir taraftan, çalışan ama aynı zamanda ekonomik gücü yerinde olan kesimler; diğer bir tarafta ise emeklilik hakkını kazanmış ekonomik gücü çok iyi olmasa da fazla miktarda boş zamana sahip ileri yaş gruplarının tatil, dinlenme ve eğlenme gereksinimlerinin karşılanması anlamında ikinci konutların fonksiyonu artırılmıştır (Kozak ve Duman, 2011: 227-228; Matteucci vd., 2008). Nitekim İskandinav ülkelerinde ve aynı zamanda ABD ve Kanada'da ikinci konut turizmi, boş zaman amaçlı yapılan ve gezici (mobil) toplumu belirten bir hareket olmuştur (Müller ve Hoogendoorn, 2013: 353).

Dünyanın farklı bölgelerindeki kıyılarda yer alan ikinci konut yerleşim alanlarında denize girme ve güneşlenmenin yanı sıra, dalış, rekreasyonel balık avlama, yüzme, turistik gemi yolculuğu,

rekreasyonel kayak gezintisi, yatçılık, kayalık gezintileri ve karadan balina izleme gibi faaliyetleri yapılabilmektedir (Hall, 2001: 602; Miller ve Auyong, 1991; Orams, 1999). Türkiye kıyılarında yer alan ikinci konut yerleşimlerinde ise, rekreasyonel amaçlı olarak denize girme (yüzme) ve güneşlenme aktiviteleri, dağlık alanlarda (yaylalarda) ise yürüyüş, bahçe ziraatı ve hayvan yetiştirme gibi faaliyetler yoğun olarak gerçekleştirilmektedir.

İkinci konut turizmi, 1940'lardan itibaren tüm Avrupa boyunca gelişmeye başlamıştır. Günümüzde insanların yeterli bir gelire ve tatil yerleri için harcanabilir boş zamana sahip olmasından dolayı ikinci konut turizmi hızlı bir şekilde büyümektedir. Aslında, ulaşımdaki gelişmelere ek olarak, gelir ve boş zamandaki artış, insanları ikinci konutlarda ikamet etmek için cesaretlendirmektedir. Bu nedenle günümüzde insanlar, tatile ve rekreasyonel faaliyetlere daha fazla ihtiyaç olduğunu düşünmekte ve birikimlerinin bir kısmını ikinci konutlara yatırmaktadırlar (Fesharaki, 1994; Keshavarznia vd., 2013: 181). Nitekim Avustralya toplumunda en güçlü geleneklerden birisi olan ikinci konut sahipliği "*Avustralyalının en büyük rüyası*" olarak ifade edilmektedir. Nitekim Avustralyalıların birçoğu tatil ve hobi bahçeleri gibi çeşitli rekreasyonel amaçlı kullanmak üzere ikinci konutlara yatırım yapmaktadırlar. Bu durum, rekreasyonel ikinci konutlar için birçok kıyı kasabasının oluşturulmasına neden olmuştur (Selwood ve Tonts, 2004: 149-161). İnsanların kendi ülkelerinin veya diğer ülkelerin farklı mekânlarında rekreasyonel faaliyetlerde bulunmak için kendi yerleşimlerinden ayrılması ile ikinci konutlar bugün küresel bir olgu haline gelmiştir. İskandinavya'da, Güney ABD'de, İngiltere'de ve Akdeniz kıyılarında (Visser, 2003) ikinci konut turizminin etkilerinin çeşitli seviyelerini belirlemek için yoğun araştırmalar yapılmaktadır. Önceki araştırmalar, insanların kendi ülkelerindeki konutlarında elde edemedikleri bir yaşam tarzını ikinci konutlarda başarmak için, başka mekânlarda konut satın aldıklarını ortaya koymaktadır. Kırsal mekânlardaki ikinci konutların en büyük çekicilikleri arasında, günlük kent yaşamının telaşlı doğasından uzaklaşma fırsatı bulunmaktadır (Hall ve Müller, 2004b). Bu sebeplerden dolayı birçok ikinci konut, tipik olarak kıyıları veya kırsal alanları oluşturan kırsal bölgelerde yer almaktadır (Williams, 2010: 9).

2.2. İkinci Konut – Coğrafya İlişkisi

Turizm, coğrafi bir olgudur. Turizmin meydana geldiği mekân ve yerler (*space and place*), genellikle turist deneyimi için gereklidir. Bu bakımdan mekân ve yerler, beşeri coğrafyacıların ilgisinin merkezini oluşturmaktadır (Williams, 2009: 3). Bir kent içi turizm hareketinden başlayıp, kıtalararası turizm hareketine kadar her turizm olayı, bir mekân bilimi olan coğrafyanın inceleme alanı içinde kalmaktadır. Nitekim turizm olayının kendisi, diğer toplumsal ve ekonomik faaliyetlerin hepsinden daha çok mekânsal özelliklerle sıkı sıkıya ilişkilidir (Özgüç, 1984; 18-19). Bu bağlamda ikinci konutlar, gerek kavramsal gerekse temel özellikleri bakımından coğrafya ve turizm ile yakından bağlantılıdır. İkinci konutların ortaya çıkışından, gelişimine, dağılışına, pazarlanmasına kadar gelişen süreçte coğrafya vardır ve bu sürecin açıklanmasında coğrafi verilere ihtiyaç duyulmaktadır. Çünkü günümüz coğrafya araştırmaları; doğa olayları ve doğa-insan ilişkileri, mekân analizleri yanında, düzeltici öneriler, planlamalar yapması açısından önem kazanmaktadır (Emekli 2014: 26-29).

Turizm ve rekreasyon faaliyetlerinin kıyılarda yaygınlaşması ve deniz kıyısının yaşam kalitesini artırmada görece öneminin yükseldiği günümüzde, kıyı boyunca ikinci konut yerleşmeleri yaygınlaşmaktadır (Tekeli, 2014: 250). Bu nedenle ikinci konutlar, başlıca iki nedenden dolayı coğrafyacıların ilgisini çekmektedir (Clout, 1974). Birincisi, kenti ve sakinlerini yılın belirli dönemlerinde kırsal alanlarda toplayarak kentlerin çevresinde var olan ikametgâh alanlarına yeni ve

farklı görünüm eklemek; ikincisi ise, bu evlerde oturanların mevsimlik varlığı da o alanlarda devamlı olarak ikamet eden toplumun (kır nüfusunun) yapısında önemli toplumsal ve ekonomik değişimlere neden olmaktadır (Özgüç, 1984: 127). İkinci konutlar çevresel, ekonomik, sosyo-kültürel etkileri, buldukları lokasyon ve arazi kullanımını bakımından yerleşme coğrafyası, kültürel coğrafya, ekonomik coğrafya ve turizm coğrafyası ile ilişkilidir (Emekli, 2014: 29).

2.3. Türkiye’de Rekreasyon ve İkinci Konut

Anadolu’da hüküm süren Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı devletleri dönemlerinde birçok yollar yapılmış, bu yollar üzerinde dinlenme amaçlı çeşitli konaklama tesisleri (kervansaray, han vb.) inşa edilmiş, termal suların yararlanması için çeşitli konaklama alanları oluşturulmuştur. Selçuklu hükümdarları da Beyşehir Gölü kenarı (Kubadabad Sarayı) ve Kayseri gibi farklı çevrelerde dinlenmek için kendilerine yazlık saray yaptırmışlardır. Nitekim Atçeken ve Bedirhan’ın (2012: 33) belirttiği üzere, Selçuklu sultanlarının hem yazlık hem de kışlık saraylarının bulunması Anadolu’daki sayfiye yerleşmesinin çok eskilere dayandığını göstermektedir. Nitekim Türk toplumunun yaşam tarzı incelendiğinde, yazlık ve kışlık konut kullanımının kültürel yapıya dayandığını söylemek mümkündür. Yukarıda belirtildiği üzere, Beylikler ve Osmanlı döneminde kullanılan yazlık saraylar ve Anadolu’nun genelinde yayılmış yayla ve bağ evi kültürü, bu alışkanlığın en belirgin örnekleridir (Kısa, 1998: 34; Özsoy, 2015: 6). Türkiye’de eskiden beri insanlar tarafından kendi gelenek, görenek ve kültürüne uyacak şekillerde bağ, bahçe evi, çiftlik evi, yalı vb. özel konutlar kullanılmıştır.

Anadolu’da köy halkının sayfiye yerleşmeleri ise Somuncu’nun (2005) belirttiği üzere, yarı göçebelik ve yaylacılık faaliyetlerine kadar uzanmaktadır. Tunçdilek’in ifadesiyle (1978: 241-243), daha yakın tarihlerde kurulmuş kasabaların civarında yapılan *yayla evleri* belki başlangıçta hayvancılıkla ilgili tesisler olarak başlamışsa da daha sonra bu yaylalar içinde yapılan bahçeli evler, yazlık dinlenme mahalleleri haline gelmiştir. Kuşkusuz bu hareket, sadece kent insanını değil aynı zamanda kır insanını da aynı şekilde etkilediğinden, çok yaygın ve yoğun biçimde cereyan etmiştir. Böylece her bir kentte yazlık dinlenme yerleri kurulduğu gibi, kır insanı da yukarı zonda belirli sahalara yaylak olarak benimsemiş ve bu noktalarda her yıl çadırı olarak gelip yerleşmişlerdir. Nitekim Somuncu ve Ceylan’ın (2015) belirttiği üzere, 1950 öncesinde Anadolu yaylalarında hayvancılık temelli geleneksel yaylacılık faaliyetleri yapılırken, 1980 sonrasında yaylalarda rekreasyon ve turizm faaliyetlerinin yapıldığı ve bu amaçla çeşitli yatırımların (yayla evi, otel, pansiyon vb.) da yaylalarda gelişmeye başladığı görülmektedir. Türkiye Kültür ve Turizm Bakanlığı 1990 yılında “yayla turizm projesi ile Türkiye genelinde 26 (Doğu Karadeniz Bölgesi’nde 20) yaylayı “Turizm merkezi” ilan etmesi (Bilgiç, 2007: 15-16), yaylaların turizme açılarak geleneksel işlevlerinin değişmesine neden olmuştur (Somuncu, 2011). Diğer bir deyişle, bu alanlar sadece hayvan otlatmak ve sıcaktan korunmak amaçlı gidilen bir yer olmaktan çıkmış; kent toplumunun zihinsel tazelenme, eğlenme, dağ havası teneffüs etme, dağ kültürü ve sosyal yaşantısını görme gibi çeşitli nedenlerle gittiği önemli bir turizm destinasyonu haline gelmiştir. “Nitekim bölgedeki yaylaların bir kısmı birer turizm merkezi niteliği kazanarak sadece turizm/rekreasyon fonksiyonuna sahip bir konuma gelmiştir” (Grötzbach, 1984; Somuncu ve Ceylan, 2015: 714; Zaman, 2001, 2010). Benzer şekilde Toroslarda da yaylalar rekreasyonel amaçlı olarak gelişme gösterdiği (Çetin, 2006; Koca, 1994; Tapur, 2009) yapılan araştırmalardan görülmektedir. Yaylalardaki bu fonksiyonel değişim köy yerleşim alanlarında da görülmektedir. Nitekim Tekeli’nin (2016) de ifade ettiği üzere, Türkiye’de köyler, günümüzde aynı anda bir üretim ve yaşama yeri olmaktan çıkarak, salt bir yaşam yeri olarak kullanılmaya başlamıştır. Emeklilerin bir kısmı, kışın kentte yazın kırdaki yaşamaktadır. Bu kişiler kentte çalışırken emekli

olmuşlardır. Denize yakın bir yerde ya da bir yaylada yazlık ev (ikinci konut) edinmişlerdir. Tarımsal faaliyetlerle ilgili olmayan bu kesim, yazlıklarında yaşayarak yılın geri kalan aylarında kente geri dönmektedirler. Türkiye kırsal alanında yaşlı ve emekli nüfusunun kırsal alanlarda artması köylerin “*üretim yeri*” olmaktan çok “*yaşanan yer*” olma niteliği kazanmasına neden olmaktadır. Nitekim emekli nüfusun önemli bir nüfusa ulaştığı değişik türde köy bulunmaktadır. Bu tür köylerde tarım yapılmamaktadır. Kıyı kesimindeki ve yaylalarda yazlık evler (ikinci konutlar) ve turistik tesisler yapılmaktadır. Bu yerleşmeler, kış aylarında boşalmaktadır. Kırsal alanlardaki bu yazlık evler (ikinci konutlar), kent orta sınıflarının dinlenme talebini ifade etmektedir. Bu talebin, kırsal alanlardaki bağ evlerine kadar uzanan tarihi bir kökeni de bulunmaktadır (Tekeli, 2016, 138-140). Nitekim Somuncu’nun (1996) Kayseri örneğinde bağcılık üzerine yapmış olduğu araştırmaya baktığımızda da bağ evlerinin sayfiye amaçlı olarak yüzyıllarca kullanıldığı görülmektedir. Kayseri’de geleneksel bağcılık faaliyetlerinin artan ulaşım imkânları ve toplumsal refah düzeyinin yükselmesiyle günümüzdeki kullanımının geleneksel bağcılıktan rekreasyon amaçlı kullanıma doğru evrildiği görülmektedir. Kayseri’de bağlarda yaşayanların daha çok üst gelir grubuna mensup ailelerden oluştuğu ve özel araçlarıyla bağ evlerini yaz dönemlerinde kullandıkları bu araştırmada ortaya koyulmuştur. Kayseri çevresinde yer alan yaklaşık 3500 bağ evinin çoğunlukla geleneksel tarzda yapıldığı, ancak bağ evi sahibinin ekonomik durumuna göre de konut mimarisinin farklılık gösterdiği yapılan araştırmada tespit edilmiştir (Somuncu, 1996: 121-128). Anadolu’da görülen bağ evleri ve yayla evleri dışında, İstanbul’da da ikinci konutlar var olmuştur. Nitekim Osmanlı döneminden başlayarak 1960’lara kadar İstanbul’un Anadolu yakası ikinci konut alanı olmuştur (Öztoprak, 1995: 17). İstanbul Boğazi kıyılarında inşa edilmiş yalılar ikinci konutların ilk örneklerini oluşturmaktadır. 1950’den sonraki dönemlerde ise Çeşme, Bodrum ve Marmaris kıyılarında bu tür benzer yapılaşmalar ortaya çıkmıştır (Akdeniz, 2003; Kılıçaslan, 2006; Kurt, 2015: 644).

Türkiye’de 1982 yılında çıkartılan Turizm Teşvik Kanunu ile kıyıların turizm ve rekreasyonel faaliyetlere açılmasının yanı sıra ikinci konut turizminin kıyılarda yoğunlaşması söz konusu olmuş ve birçok yerde ikinci konutlar için yeni yerleşim alanları oluşturulmuştur. Nitekim araştırma alanının sahili de bu yeni yerleşmelerden birisidir. Diğer bir deyişle, Türkiye’nin kıyı alanlarında ikinci konut üretimi 1960’larda artmaya başlamış; 1980’li yıllardan 1990 yılına kadar geçen sürede uygulanan planlama çalışmaları ve turizm politikalarıyla ülke kıyıları ikinci konutlarla dolmuştur. İkinci konut üretim artışı 1990-2000 yılları arasında artan bir ivme ile devam etmiştir. Nitekim 1989 yılında 102.400 olan ikinci konut sayısı, 1999 yılına gelindiğinde 480 bini bulmuştur (Özsoy, 2015: 6). Türkiye’de 1980-2000 yılları arasında daha çok kooperatifler aracılığıyla “ikinci konut” inşa edilerek kıyılarıdaki yoğunlaşma giderek artmıştır (Gökeniz vd., 2010: 848; Görgülü ve Manisa, 2008). 1980’li yıllardan itibaren iç turizmi canlandırma amaçlı olarak müstakil, devre-mülk ya da toplu yerleşim sistemine dayalı ikinci konutların sayılarında önemli artışlar başlamıştır. Bu artışlar günümüzde Akdeniz ve Ege kıyıları başta olmak üzere bütün kıyılarda görülmektedir (Kozak ve Duman, 2011: 226-227; Zoğal, 2016; Zoğal ve Emekli, 2018). Kıyı alanlarında görülen ikinci konut yoğunlaşmasında, kentlerde yaşayan insanların rekreasyon ve turizm amaçlı olarak artan talepleri etkili olmaktadır. Nitekim günümüz Türkiye’inde insanların ikinci konut sahibi olma arzusu iki nedenden kaynaklandığı ileri sürülebilir: Bunlardan ilki, kişinin en çok gereksinme duyduğu “sahip olma hissi”dir. İkinci neden ise, Türkiye’de kentlerin plansız ve sağlıksız gelişmesi, sosyal etkileşimden uzak insan mahremiyeti ve doğa ile ilişkilerin yıkılmış olmasıdır. Kent insanı, emekli olduktan sonra, hafta sonlarında ve yaz dönemlerinde huzura kavuşabileceği, çocukların koşup oynayabileceği, ekip sulayabileceği toprağı aramaktadır. İkinci konut

sahipliği kentli için bir statü göstergesi olmaktan çıkmış, bir gereksinimi karşılamaya dönmüş durumdadır (Gündüz, 2003: 1-2; Taner, 1979: 197). İkinci konutlara olan talebin artması, ikinci konutların tüm dünyada gelişme göstermesi ve birtakım ekonomik, sosyal ve çevresel etkiler oluşturması nedeniyle, araştırmacılar bu konu üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu konuda, dünyada ve Türkiye’de de yapılan ikinci konut turizmi çalışmaları (Arkon, 1989; Bakırcı, 2007; Baltacı, 2011; Barke, 2008; Birol-Özerk, 2012; Casado-Diaz, 1999; Emekli, 2014; Farstad ve Rye, 2013; Gülcan, 2013; Gündüz, 2003; Hoogendoorn, 2010; Huang, 2011; Kılıçaslan, 2006; Kozak ve Duman, 2011; Lemmen, 2011; Marjavaara, 2007; Mizan, 1994; Müller, 1999, 2002; Okuyucu, 2016; Öztoprak, 1995; Rye, 2011; Salamin, 2011; Slazar ve Zhang, 2013; Zoğal, 2016; Zoğal ve Emekli, 2018) dikkat çekmektedir. Bu araştırmalar, genellikle ikinci konutların çevresel, sosyal ve ekonomik etkileri ve sürdürülebilirliğini anlama üzerine yapıldığı görülmektedir.

3. Yöntem

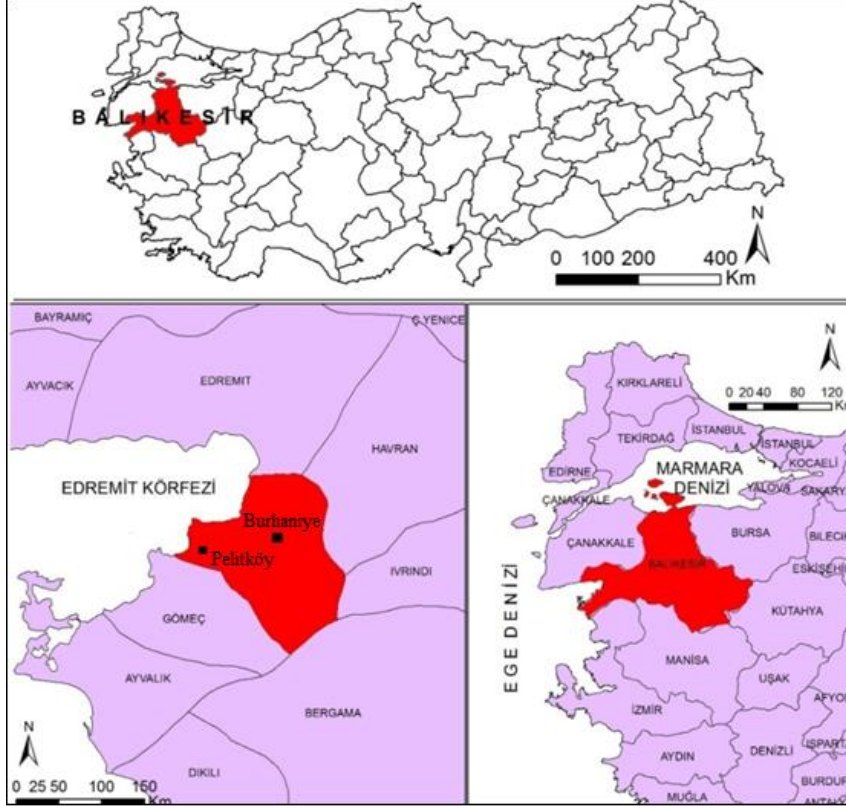
Araştırmanın amacı, kıyıda yer alan ikinci konutlarda tatil süresince yaşayanların rekreasyonel faaliyetlerinin ne şekilde gerçekleştiğini anlamaya çalışmaktır. Araştırmada nicel ve nitel yöntem birlikte kullanılmış ve her iki yöntem verilerinin birbirini desteklemesi sağlanmıştır. İkinci konut sahiplerinin 350 kişiye 2017 yılında anket uygulanmıştır. Katılımcılar, basit tesadüfi (rastlantısal) örnekleme yöntemiyle belirlenmiştir. Araştırma alanındaki ikinci konutları kullananların nüfusu net olarak bilinmemektedir. İkinci konut sahipleri sadece yaz döneminde alana geldikleri için, Pelitköy nüfusuna değil sürekli ikametgâhlarının bulunduğu bölgede kayıtlıdırlar. Bu nedenle, anket örneklem sayısı, ikinci konutları kullanan kişi sayısı üzerinden belirlenmeye çalışılmıştır. Balıkesir Büyükşehir Belediyesi Su Abonmanlık Birimi (BASKİ)’ne kayıtlı aktif su abonman sayısına göre, alanda yer alan ikinci konut sayısı belirlenmeye çalışılmıştır. BASKİ aktif su abonman sayısına göre, Pelitköy sahilinde yaklaşık 4902 ikinci konut bulunmaktadır. Her konutta 2 kişinin yaşadığı esas alınarak alandaki ikinci konut sakini 10.000 kişi olarak hesaplanmıştır. Konutlarda yaşayan toplam kişi sayısı üzerinden araştırma evreni 10.000 olarak hesaplanmıştır. %95 güvenirlilik düzeyi ve %5 hata payı ile örneklem ikinci konutları kullananlar n=350 olarak belirlenmiştir. Anket verileri SPSS programında betimsel olarak analiz edilmiştir. Ayrıca alanda ikinci konut sahiplerinden 18 kişi ile 2017 yılında yüz yüze derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiş, bu kişilerden 17’sinin açıklamalarına bu çalışmada yer verilmiştir. Görüşme yapılan kişiler amaçlı örneklem yöntemine göre belirlenmiştir. Yapılan görüşmelerin ses kayıtları Microsoft Word programına aktarılmış ve sosyal bilimlerde nitel verilerin analizinde kullanılan MAXQDA 12 programında betimsel olarak analiz edilmiş ve nitel bulgular 4 kategorik başlıkta temalaştırılarak analiz edilmiştir. Araştırmanın soruları:

- İkinci konut turizmi ile boş zaman ve rekreasyon faaliyetleri arasında nasıl bir ilişki vardır?
- İkinci konut turizmi dinlenmek ve eğlenmek amaçlı gelen insanların gündelik hayatlarında nasıl bir etkide bulunmaktadır?

3. Araştırma Alanı

Araştırma alanı Ege Bölgesi’nin sınırları içerisinde, bölgenin kuzeyinde yer almaktadır. Pelitköy, Edremit Körfezi, Kaz Dağları ve Madra Dağı arasında kalmaktadır. Pelitköy Mahallesi, idari olarak, Balıkesir İli’nin Burhaniye İlçesi’ne bağlıdır. Pelitköy Mahallesi iki ayrı yerleşim biriminden oluşmaktadır: Köy yerleşim alanı ve sahil (Edremit Körfezi/Ege Denizi) kenarında yer alan ikinci konut yerleşim alanı. Köy yerleşim alanı, deniz kıyısından yaklaşık 4 km içeride yer almaktadır. Pelitköy’ün

Burhaniye ilçe merkezine olan uzaklığı ise yaklaşık 14 km'dir (Şekil 2). Pelitköy sahili zeytin tarımının yapıldığı bir tarım alanı iken, 1980'lerin sonunda inşa edilen ikinci konut siteleri ile yerleşime açılmıştır. Diğer bir ifadeyle, tarımsal amaçlı kullanılan arazi, ikinci konutların inşa edilmesi sonucu rekreasyon amaçlı boş zaman kullanım (tüketim) mekânına dönüşmüştür.

Şekil 2. Araştırma Alanının Lokasyonu

Araştırma alanı, denize girmek için uygun ve temiz kumsallara sahiptir; en güzel kumsal Bağlarburnu'ndadır. Burada kumsalın her yeri kumsal olup deniz birden derinleşmektedir ve her yer akvaryum kadar berraktır (Osemen, 2016: 88). Ayrıca Muratçeşme, İçmeler mevki ve Adyar mevkileri de denize girmek için uygun yerlerdir. Denize girilebilecek bu alanların bir kısmı halka açık plajlar iken bir kısmı ise sadece ikinci konut site sakinleri tarafından kullanılan kapalı alanlardır. Araştırma alanı, uzun bir sahil şeridi (10 km) ile rekreasyon ve turizm faaliyetleri için uygun ve çekici bir ortam sunmaktadır. Deniz, kum ve güneş üçlüsünün yanında, Edremit Körfezi'ne bakan deniz manzarası, deniz suyunun berraklığı, zeytin ağaçlarının yeşil görünümü, doğallık ve sessizlik kentli nüfus için son derece dinlendirici olmaktadır. Alanın doğal çekiciliği dışında, yaz sezonunda bölgede düzenlenen çeşitli festivaller, şenlikler, açık hava konserleri ayrı bir çekicilik oluşturmaktadır.

4. Bulgular

4.1. Ankete İlişkin Bulgular

Katılımcıların temel demografik özellikleri, yıl içerisindeki ikamet yerleri, ikinci konutu satın alma motivasyonuna ilişkin bilgiler, Pelitköy kıyılarının rekreasyon amaçlı kullanımı hakkında bir fikir sunmaktadır. Bu bağlamda katılımcıların %51,7'sinin erkek, %48,3'ünün kadınlardan oluşmasında

alandaki ikinci konutların aileler tarafından kullanılması etkilidir. Nitekim katılımcıların %76,3'ünün evli, %18,9'unun bekâr, %3,4'ünün eşini kaybetmiş ve %1,4'ünün boşanmış olması bu durumu doğrulamaktadır. Katılımcıların yaş ortalamasının ($\bar{X}=48,51$) yüksek olması ise, alandaki ikinci konutların genellikle emekliler tarafından tercih edilmesi ve kullanılmasından kaynaklanmaktadır (Çizelge 1).

Çizelge 1. İkinci konut sahibi katılımcıların temel demografik özellikleri

Değişken		n	(%)
Cinsiyet	Erkek	181	51,7
	Kadın	169	48,3
Medeni Durum	Bekâr	83	23,7
	Evli	267	76,3
Eğitim	İlkokul	32	9,1
	Ortaokul	11	3,1
	Lise	105	30
	Ön lisans	29	8,3
	Lisans	150	42,9
	Lisansüstü	23	6,6
Yaş	18-24	35	10
	25-34	45	12,9
	35-44	57	16,3
	45-54	61	17,4
	55-64	91	26
	65+	61	17,4
İş Durumu	Kamu çalışanı	47	13,4
	Emekli	167	47,7
	Ev kadını	42	12
	Özel sektörde çalışan	44	12,6
	İşveren/kendi hesabına çalışan	10	2,9
	Öğrenci	36	10,3
	Çiftçi	1	0,3
	İşsiz (çalışmayan)	3	0,9
Hane Aylık Gelir Durumu	0-1000 TL	30	8,6
	1001-1400 TL	2	0,6
	1401-2000 TL	72	20,6
	2001-3000 TL	67	19,1
	3001-5000 TL	121	34,6
5000 + TL	58	16,6	
Toplam		350	100

İkinci konut sahipliği için ülkenin kıyı alanlarını tercih etme hususunda en fazla talebin büyükşehirlerde yaşayan vatandaşlardan geldiği bilinmektedir. Zira kentlerde olumsuz çevre koşullarında yaşayanlar daha yaşanabilir yer arayışındadırlar. Bu kapsamda araştırma grubuna bakıldığında, aşağıdaki Çizelge 2'den de görülebileceği gibi, metropol kentlerden Pelitköy kıyı alanına doğru bir hareketliliğin olduğu görülmektedir. Buna göre araştırma alanına gelen katılımcıların %48,3'ü İstanbul, %11,1'i Ankara, %10'u Balıkesir, %6'sı Bursa, %4,6'sı Kocaeli, %4,6'sı Eskişehir ve %3,4'ü İzmir'de ikamet etmektedir. Pelitköy'de ikinci konut sahibi olanların %2,6'sını Avrupa ülkelerinde ikamet eden vatandaşlar oluşturmakta iken, %2'lik bir kesimin de yıl boyunca Pelitköy sahilinde yaşadığı görülmektedir (Çizelge 2). Balıkesir ve Bursa illerinin araştırma alanına olan coğrafi yakınlığı, katılımcıların Pelitköy'den ikinci konut edinmesinde etkili olduğu görülmektedir. Araştırma kıyı alanı,

kıyı turizmüne yönelik ikinci konutlardan oluştuğu için, bu konutları kullanan kişiler farklı kentlerden alana dinlenme ve eğlenme amaçlı olarak gelmektedirler.

Çizelge 2. İkinci konut sahiplerinin yıl içerisinde ikamet ettiği iller

İl / Bölge	n	(%)	İl / Bölge	n	(%)
İstanbul	169	48,3	Pelitköy Sahili	7	2
Ankara	39	11,1	Kırklareli	5	1,4
Balıkesir	35	10	Samsun	3	0,9
Bursa	21	6	Çanakkale	2	0,6
Kocaeli	16	4,6	Sakarya	2	0,6
Eskişehir	16	4,6	Kütahya	2	0,6
İzmir	12	3,4	Düzce	2	0,6
Avrupa (Almanya, Hollanda, Belçika)	9	2,6	Diğer İller	10	2,7
Toplam				350	100

Katılımcıların yaz dönemlerinde rekreasyon ve turizm amaçlı kullanacakları bir mekân arayışında olması deniz, plaj ve temiz hava faktörlerinin önemini artırmaktadır. Bunun yanında araştırma grubunun %13,6'sı sessiz sakin bir yer olması kriterine yoğunlaşmıştır. Bunlara ek olarak katılımcıların %10'u akrabalık ilişkileri, %6,6'sı sürekli yaşadığı kente yakın olması, %4,3'ü kooperatifin etkisi, %4,6'sı daha önce deneyimledikleri bir yer olması, %6,9'u eş, dost tarafından tavsiye, %0,3'ü gelişmekte olan bir yer olduğu gerekçesiyle Pelitköy'ü rekreasyon ve turizm amaçlı olarak tercih etmekteyken, %2,3'ü tesadüfi olarak tercihini Pelitköy'den yana kullandığını belirtmiştir (Çizelge 3).

Katılımcıların büyük kentlerin kalabalık nüfusundan (insan hareketliliğinden) ve yoğun trafiğinden sıkılması, kirliliğinden uzaklaşma düşüncesi bu kişilerin daha temiz ve bakir bir alanı aramasına neden olmaktadır. Orta yaş sonrasında görülen sessiz bir mekân arama arzusu, "kafa dinleme" olarak nitelendirilerek, kentten daha az nüfus yoğunluklu sessiz alanlara kaçışı tetiklemektedir. Başka bir ifadeyle; hafta sonlarında da ikinci konutunu kullanma düşüncesinde olanlar, seyahatin kısa olmasına dikkat etmektedirler. Araştırma alanı ile İstanbul (400 km), Ankara (654 km), Bursa (257 km), ve Kocaeli (384 km) illeri arasında karayolu uzunluğunun (coğrafi yakınlığın) erişilebilir seyahat mesafesi içerisinde olduğu düşünülse de Pelitköy'ün tercih edilmesinde temel faktör iklimin (ortalama sıcaklık, güneşli gün sayısı) uygun olması ve bu bölgenin Bodrum, Marmaris ve Çeşme gibi turistik alanlara göre, turizm ve rekreasyonel faaliyetler için ekonomik bakımdan uygun olmasıdır. ABD'de *California Public Outdoor Recreation Comitte*'nin yaptığı araştırmada (Baud ve Lawson, 1977) 60-80 km'lik alanlar günlük gezinti alanları, 80-400 km'lik mesafedeki bölgeler hafta sonu gezinti alanları, 400 km ve daha uzak mesafedeki bölgeler tatil alanları olarak belirlenmiştir (Emekli, 2014: 32). Okuyucu (2016: 143) da ikinci konutlar üzerine Çınarcık'ta (Yalova) yaptığı araştırmada, rekreasyon ve turizm ile seyahat mesafesi arasında anlamlı ilişki bulmuştur. Bu araştırmada, ikinci konutlara erişim için ortalama 164 km seyahat edildiği belirlenmiştir. Zoğal'ın (2016) Urla'da (İzmir) yapmış olduğu araştırmada, ikinci konutlar ile İzmir il merkezi arası uzaklığın 32-60 km arasında değiştiği, ikinci konutların %62,7'sinin il merkezinden 51-60 km arası uzaklığa sahip olduğu tespit edilmiştir.

Rekreasyon ve turizm amaçlı olarak ikinci konut tercihinde bulunulurken farklı motivasyonlar etkili olabilmektedir. Bazı insanlar doğa güzelliğini kriter olarak öne çıkarmaktayken, bazıları ise yerleşim yerinin canlı, hareketli olması kriterini esas almaktadır. Bunların yanında insanların mekân algısı ve coğrafi yakınlık durumu da rekreasyon ve turizm amaçlı olarak ikinci konut edinme

motivasyonunu etkilemektedir. Bu bağlamda araştırma grubuna bakıldığında, Pelitköy'deki ikinci konutların-rekreasyon ve turizm amaçlı olarak tercih edilmesinde, ilk sırada %50,8 ile alanın doğal güzellikleri (deniz, plaj, iklim) ön plana çıkmaktadır (Çizelge 3).

Çizelge 3. İkinci konut sahiplerinin Pelitköy'ü tercih etme nedeni

	N	(%)
Denizi, plajı ve güzel havası	178	50,8
Sakin-sessiz bir yer olması	48	13,6
Akraba ve tanıdıklarının burada yaşıyor olması	35	10
Sürekli yaşadığım kentte yakın olması	23	6,6
Kooperatif vasıtasıyla burada konut sahibi olmuş olmam	15	4,3
Önceden bildiğim yer olduğu için	8	4,6
Tavsiye / öneri (ekonomik öneri vd)	24	6,9
Tesadüf / rastgele	16	2,3
Gelişmekte olan bir yer olduğu için	1	0,3
Diğer (aile kararı/kendi memleketim/doğal besleniyorum)	2	0,6
Toplam	350	100

Çizelge 4'ten de izlenebileceği gibi, ikinci konut sahiplerinin konut edinme biçiminde %42'lik bir oran "önceki sahibinden satın aldım yanıtı" vermiştir. Katılımcıların %37,2'sinin ise kooperatif aracılığıyla araştırma alanından ikinci konut edindiği belirlenmiştir. Bunlara ek olarak araştırma grubunun %11,2'si inşaat şirketi aracılığıyla, %5,1'i kendi imkânlarıyla ikinci konut edinmişken, %1,4'ü ailesinden (miras) kaldığı yanıtını vermiştir. Ayrıca araştırma grubunun %3,1'i konut edinmediğini (kiralama, eş-dost-akraba evi olarak kullandığını) belirtmiştir (Çizelge 4). Araştırma alanının rekreasyon ve turizm amaçlı olarak kullanılmasında ikinci konut ediniminin önemli bir faktör olduğunu göstermektedir. Ayrıca bu durum, alanda pansiyon ve otel gibi konaklama tesislerinin olmaması ve konaklamanın ikinci konutlarla karşılanmasının bir sonucudur.

Çizelge 4. İkinci konut sahiplerinin yazlık konutu edinme biçimi

	n	(%)
Önceki sahibinden satın aldım	147	42
Kooperatif aracılığıyla	130	37,2
Müteahhit / inşaat şirketi aracılığıyla	39	11,2
Kendim yaptırдым	18	5,1
Ailemden (miras) kaldı	5	1,4
Kiraladım	6	1,7
Eş, Dost, Akraba Evi	5	1,4
Toplam	350	100

Çizelge 5'ten de görüldüğü gibi araştırma grubunun %96,9'u ikinci konutlarını yaz döneminde kullandığını, %2'si tüm yıl, %0,6'sı hafta sonlarında ve %0,6'sı ise kış döneminde kullandığını belirtmiştir. Çizelge 5'ten de anlaşıldığı üzere bazı emeklilerin ikinci konutlarını tüm yıl kullandığı görülmektedir. Dolayısıyla tüm yıl kullananlar büyük kentlerin hareketliliğine doymuş orta yaş üstü kesimden oluşmaktadır. Çimen'in (2010) Alanya'da yapmış olduğu araştırmada ise, katılımcıların ikinci konut alanı olarak Alanya'yı seçmesinde "kentnin sakin ve dinlendirici bir yer olması" ($\bar{X}=4,18$), "plajlarının güzel olması" ($\bar{X}=4,50$), "havanın temiz olması" ($\bar{X}=4,60$) gibi ifadelerin ortalamasının yüksek olduğu belirlenmiştir. Zoğal ve Emekli'nin (2018: 195) Urla'da yaptığı araştırmada da kişilerin apartman yaşamının, özellikle İstanbul ortamının, bunaltıcı ve sıkıcı ortamından uzaklaşmak için daha sakin ve doğal ortamları tercih ettikleri görülmüştür.

Çizelge 5. İkinci konut sahiplerinin yazlık konutu kullanma sıklığı

	n	(%)
Yaz Döneminde	329	96,9
Tüm yıl	17	2,0
Hafta Sonlarında	2	0,6
Kış Döneminde	2	0,6
Toplam	350	100

Kış dönemlerinde Pelitköy sahilindeki büyük marketlerin kapanması, sahilden Burhaniye'ye olan ulaşım (dolmuş) seferlerinin azalması ve en önemlisi ısınma amacıyla kullanılacak doğalgazın henüz Edremit Körfezi'ne gelmemiş olması ikinci konut sahiplerinin yıl boyunca alanda kalmasını güçleştirmektedir. Diğer bir durum ise, katılımcılardan bir kısmının (%28,9) kamu ve özel sektörde çalışıyor olması, bir kısmının (%10,3) öğrenci olması yıl boyunca Pelitköy sahilinde kalmasını mümkün kılmamaktadır (Çizelge 5).

Çizelge 6'dan da görülebileceği gibi, ikinci konut sahiplerinin %90'ı yaz tatilini geçirmek için ikinci konut satın aldıklarını belirtmişken, %8,3'ü emeklilik sonrası Pelitköy sahilinde yaşamak için, %1,4'ü yatırım amaçlı olarak ve %0,3'ü kira geliri elde etmek için satın aldıklarını belirtmiştir.

Çizelge 6. İkinci konut sahiplerinin konutu kullanım amacı

	n	(%)
Yaz aylarında dinlenme ve rekreasyon amaçlı kullanmak için	315	90,0
Emeklilik sonrasında burada yaşamak için	29	8,3
Yatırım amaçlı olarak	5	1,4
Kiraya vermek için	1	0,3
Toplam	350	100

Pelitköy'ü rekreasyon ve turizm amaçlı tercih eden bireylerin, bu tercihlerinden memnuniyet düzeylerini belirlemeye yönelik sorular, araştırma grubuna yöneltilmiştir. Bu sorular ile yerel halk ile ilgili ilişkileri, mekânsal algıları, mekânı nasıl ve ne yönde deneyimledikleri ölçülmek istenmiştir. Buna göre araştırma grubuna belirli yargılar yöneltilmiş ve bu yargıya katılıp katılmadıklarını 5'li likert ölçeği ile kesinlikle katılmıyorum (1) ile kesinlikle katılıyorum (5) arasında derecelendirmeleri istenmiştir. Bu bağlamda katılımcıların kendilerine yöneltilen ifadeler incelendiğinde şu sonuçlar elde edilmiştir (Çizelge 7):

- “Pelitköy çok güzel bir yer” ifadesine ($\bar{X}=4,05$) katılıyorum (%75,1) ve kesinlikle katılıyorum (%16) seçeneklerini işaretleyenler çoğunluğu oluşturmaktadır. Diğer bir deyişle, mekânla ilgili olumlu bir algıya sahip olan katılımcı oranının (%91,1) yüksek olması, rekreasyonel ve turizm faaliyetlerinde alanın tercih edilmesi ve kullanılmasında etkili olmaktadır (Çizelge 7).
- “Pelitköy'de kendisini yalnız hissedenlerin” ($\bar{X}=2,03$) düşük bir oranda (%13,4) kaldığı görülmektedir. Diğer bir deyişle, mekânda kendisini yalnız hissetmeyenlerin (%82,8) oranının yüksek olduğu görülmektedir.
- “Pelitköy'de kendisini mutlu hissedenlerin” ($\bar{X}=4,06$) oranının (%92,9) yüksek olması, katılımcıların motivasyon ve algılarının olumlu olmasıyla yakından ilgilidir (Çizelge 7). Başka bir ifadeyle, alanda yapılan rekreatif faaliyetler kişilerin alandaki motivasyonunu yükseltmekte ve kendilerini mutlu hissetmelerini sağlamaktadır.

- “*Pelitköy’de denize girmekten keyif alıyorum*” ifadesine katılanların ($\bar{X}=4,19$) (%91,7) ve “*Sahilde oturmaktan güneşlenmekten keyif alıyorum*” ifadesine katılanların ($\bar{X}=4,22$) oranının (%92,9) yüksek olması mekânın tatil amaçlı deneyimlenmek istemesi ile ilişkilidir. Bu iki ifadeye katılanların oranı ile “*Pelitköy’de kendimi mutlu hissediyorum*” ifadesine katılanların (%92,6) oranı, birbirine çok yakındır (Çizelge 7).

Çizelge 7. İkinci konut sahiplerinin Pelitköy ile ilgili memnuniyet düzeyleri

İfadeler	Kesinlikle	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle	Ortalama
	Katılmıyorum	(2)	(3)	(4)	Katılıyorum	
	(1)	(%)	(%)	(%)	(5)	(\bar{X})
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(\bar{X})
Pelitköy çok güzel bir yer	0	2,6	6,3	75,1	16	4,05
Pelitköy’de kendimi yalnız hissediyorum	29,4	53,4	3,7	11,1	2,3	2,03
Pelitköy’de kendimi mutlu hissediyorum	0	1,4	5,7	78,6	14,3	4,06
Pelitköy sosyalleşmemi artırmaktadır	7,7	38,9	15,1	35,1	3,1	2,87
Pelitköy’de denize girmekten keyif alıyorum	0,3	2,3	5,7	61,4	30,3	4,19
Sahilde oturmaktan güneşlenmekten keyif alıyorum	0,6	2,3	3,7	61,1	32,3	4,22
Pelitköy’ü farklı yerlerde yaşayan arkadaşlarıma övüyorum	2,3	11,1	7,4	74,3	4,9	3,68
Yazlıktaki komşularıyla birlikte vakit geçirmekteyim	5,7	13,1	14	57,1	10	3,53
Pelitköy’den ayrılırken kendimi dinlenmiş ve rahatlamış hissediyorum	0,9	3,1	6	70,9	19,1	4,04

- “*Pelitköy sosyalleşmemi artırıyor*” ifadesine ($\bar{X}=2,87$) katılımcıların %38,2’i olumlu bir görüş belirtmişken, %46,6 gibi bir çoğunluk ise sosyalleşemediğini belirtmiştir (Çizelge 7). Katılımcıların yaş grubu, mekândaki beklenti (talep) durumlarını etkilemektedir. Genç yaş grubunun, akşamları oturup eğlenebileceği daha canlı ve hareketli yerleri arzulaması ve bu tür mekânları araştırma sahasında bulamaması “sosyalleşememe” olarak algılanmaktadır. Araştırma sahası sosyalleşmeye uzak sesiz bir yer olarak kalırken, İskele, Ören ve Akçay gibi sahil yerleşmelerinin gece hareketliliğinin daha canlı olması, genç yaş grubunun araştırma alanındaki beklenti düzeyini artırmaktadır. Genç yaş grubunun, sahildeki siteler içerisinde kendi yaş grubuna göre arkadaş bulamadığı ve genelde emekli olmuş üst yaş grubu ile temas kurduğu belirlenmiştir. İkinci konut sahiplerinin gün içerisinde sahilde olması (güneşlenme, yüzme, kitap okuma vb.) ve ev işleri (temizlik, yemek vb.) ile uğraşması sitedeki komşuları ile sosyalleşmeyi sınırlandıran faktörler olmaktadır. Ancak site sahiplerinin sahilde bir araya gelip sosyalleştikleri görülebilmektedir. “*Komşularım ile birlikte vakit geçirmekteyim*” ifadesine katılanların ($\bar{X}=3,53$) (%67,1) da çoğunluğu oluşturması, sosyal etkileşimin yeterli düzeyde olduğunu göstermektedir (Çizelge 7).
- Kişilerin mekânla ilgili olumlu deneyimleri ve motivasyonları, bu mekânın arkadaş ve akraba çevresinde önerilmesinde etkili olmaktadır. Diğer bir ifadeyle, kişilerin tatil yaptıkları yerle ilgili negatif bir durumla karşılaşmaları ve olumsuz bir algı ile mekândan ayrılmaları, bu yere tekrar gelme isteğini azaltmakta ve başkalarına tavsiye etme istediklerini/davranışlarını zayıflatmaktadır. Bu bağlamda, katılımcılardan “*Pelitköy’ü farklı yerlerde yaşayan arkadaşlarına övüyorum*” ifadesine katılanların ($\bar{X}=3,68$) büyük bir oranda (%79,2) olması, ikinci konut sahiplerinin Pelitköy’den olumlu bir motivasyon ve algıyla ayrıldığını göstermektedir. Nitekim “*Pelitköy’den ayrılırken kendisini dinlenmiş ve rahatlamış hissediyorum*” ifadesine katılanların ($\bar{X}=4,04$) oranı (%90) bu görüşü desteklemektedir (Çizelge 7).

4.2. Görüşmelere İlişkin Bulgular

Görüşme yapılan katılımcılara ilişkin bazı temel demografik bilgiler Çizelge 8’de sunulmuştur. İkinci konutların zeytin alanları üzerindeki etkisi ve paydaş görüşleri 4 kategorik başlık altında temalaştırılmıştır:

Çizelge 8. Görüşmeye katılan paydaş gruplarına ilişkin bilgiler

Kod	Cinsiyet	Yaş	Eğitim	İşi	Paydaş	Kod	Cinsiyet	Yaş	Eğitim	İşi	Paydaş
K1	Kadın	65	Lise	Emekli	Yazlıkçı	K10	Erkek	65+	Lisans	Emekli	Yazlıkçı
K2	Erkek	65+	Lisans	Emekli	Yazlıkçı	K11	Kadın	65+	Lise	Emekli	Yazlıkçı
K3	Kadın	65+	İlkokul	Ev Kadını	Yazlıkçı	K12	Kadın	65+	Ortaokul	Ev Kadını	Yazlıkçı
K4	Kadın	65+	Lise	Emekli	Yazlıkçı	K13	Erkek	65+	Lisans	Emekli	Yazlıkçı
K5	Erkek	65+	Lise	Emekli	Yazlıkçı	K14	Erkek	65+	Lisans	Emekli	Yazlıkçı
K6	Kadın	52	İlkokul	Ev Kadını	Yazlıkçı	K15	Kadın	50+	Lise	Ev Kadını	Yazlıkçı
K7	Erkek	65+	İlkokul	Emekli	Yazlıkçı	K16	Erkek	52	İlkokul	Emlakçılık	Emlakçı
K8	Erkek	21	Lisans	Öğrenci	Yazlıkçı	K17	Kadın	29	Lisans	Emlakçılık	Emlakçı
K9	Kadın	50+	Lise	Ev Kadını	Yazlıkçı						

Kategori 1: İkinci konut alanı tercihinde doğal çekiciliklerin rolü

İkinci konut sahipleri araştırma alanını genellikle doğal, sakin-sessiz bir yer olmasından dolayı tercih ettiklerini, kentin trafik, gürültü ve yoğun insan hareketliliğinden uzaklaşp dinlenmek için alanın ideal bir yer olduğunu belirtmektedirler (Foto 1):

...Ama bir kez geldikten sonra tercih etmeye başlıyorsun, çünkü o daha ileriki Bodrum’un, Marmaris’in bilmem neyin iğrençliği yok burada, burada doğal bir hayat var, basit bir hayat var. Burada normal standart memleketin insanı tatil yapabiliyor arkadaş, makul fiyatlarla. Oralarda böyle (doğal) bir alan bulup giremezsin. Yok, çünkü her yeri talan etmişler. (K4). ...Didim’den de buraya gelen var mesela. Biz gürültüden kaçmışız, biz doymuşuz artık, biz sessiz sakin yeri arıyoruz. Bizim diskoya miskoya ihtiyacımız yok. Biz işte arabanın az olduğu yerdeyiz, burada araba gazı yok mesela. Burada (sabah) kalkıyorsunuz kuş sesi, güzel bir yer, böyle bir yazlık (başka bir yerde) yok daha. Akçay falan yazlık şeyinden çıkmış, oralar şehirleşmiş, İstanbul gibi. Oraları sevmiyoruz yani. Akçay ve Altınoluk yazlıktan çıkmış yani. Apartman gibi. (K10).

Araştırma alanı sahilinin Burhaniye ilçesinin diğer kıyılarına göre daha sakin-sessiz olması ve deniz manzarasının güzelliği dışardan gelip ikinci konut satın almak isteyen kişilerin tercihini etkilemektedir.

(Yazlıkçılar) burası (Öğretmenler Mahallesi) yoğun (kalabalık) dediler, orası (Pelitköy) daha sessiz dediler, biz kafa dinlemeye geldik, daha böyle manzaralı bir yer (satın almak istiyoruz) dediler. Tabi burada (Öğretmenler Mahallesi) manzara yok, Pelitköy tarafında manzara var. O yüzden tabii ki orası biraz değişti. ...Sakin bir yer olması bi de manzarası nedeniyle tercih ediliyor. Hani deniz görelim bi de ağaçların içinde olsun istiyorlar (K17).

İkinci konut sahiplerinin araştırma alanını tercihlerinde iklimsel özellikleri öne çıkardığı görülmektedir. Ankete katılan ikinci konut sahiplerinin büyük bir kısmının (%50,8) da araştırma alanını tercih etmesinde deniz, plaj ve güzel hava gibi faktörlerin etkili olması nitel bulgularla örtüşmektedir.

Burası oksijen çadırı, denizi temiz, oksijen fazla. Burada hiç kimse kendisini hasta zannetmiyor. En kötü hasta bile burada direniyor (dinleşiyor) (K2). Burası güzel yer, hoşuma gidiyor, sakin sonra havası temiz bir havası var Kazdağları yakın oksijeni bol, buraya gelince kendimi daha iyi hissediyorum (K5). Tam kafa dinlenilecek yer. Gürültü yok patırtı yok, oksijen bol. Ben Altınoluk’a Akçay’a yıllarca gittim şimdi oralar daha kötü oldu, burası sakin. En azından trafik şeyi yok bi gürültü patırtı yok kavga yok dövüş yok alkol yok meyhane yok gazino yok, iyi yani (K7). Alanya’da yazlığım vardı, eşim hastalanmadan önce biz Alanya’da idik. Oranın sahili buraya göre mukayese bile götürmez hizmet yönünden. Eşim kalp ameliyatı geçince orası (Alanya) çok sıcak ve buradakiler müstakil evler oradakiler (Alanya’dakiler) çok katlı. Oradaki (Alanya’daki) evim boş duruyor. ...Burasının havası hoş, burada akşam daha rahat yatabiliyoruz. Eşime kalp kapakçığı takıldı. Burası iklim için çok müsait (K11).

Farklı kentlerden araştırma alanına gelenlerin, Pelitköy’ü doğal güzelliklere sahip ve sessiz bir yer olmasından dolayı seçmesi, Hall ve Müller’in (2004b) “günlük kent yaşamının telaşlı doğasından

uzaklaşma fırsatı sağladığı için kırsal mekânlardaki ikinci konutların seçilmekte” ifadesi ile örtüşmektedir. Bu sebeplerden dolayı Willams (2010: 9), birçok ikinci konutun tipik olarak kıyıları veya kırsal alanları oluşturan kırsal bölgelerde yer aldığını belirtmesi araştırma alanı ile benzerlik göstermektedir.

Foto 1. Araştırma alanı kıyılarından görünüm (Ceylan©)

Kategori 2: İkinci konut tercihinde coğrafi yakınlık ve ulaşım kolaylığının rolü

İkinci konut sahip olmada ve kullanımında devamlı ikamet edilen yer ile ikinci konut alanı arasındaki mesafe önemli bir faktör olabilmektedir. Coğrafi yakınlığa ve erişilebilirliğe göre ikinci konut alanının tercih edildiği görülmektedir. Araştırma alanını kullanan ikinci konut sahiplerinin büyük bir kısmının (%48,3) İstanbul’dan geldiği yapılan anket çalışmasında belirlenmiştir. Araştırma alanının İstanbul’a yakın bir mesafede olmadığı düşünülse de Çeşme, Bodrum ve Marmaris gibi daha güneyde yer alan tatil alanlarına göre Pelitköy (Burhaniye)’ün daha yakın olduğu görülmektedir.

Mesela ben burada bir kadına söyledim, neden Ege’yi düşünmediniz yazlık alırken dedim. ...Yani Bodrum, Marmaris. Kadına dedim ki denizi de güzel “biz işyerimiz var dedi, İstanbul’da oturuyoruz burası İstanbul’a daha yakın dedi. Çıktın mı 10 saat 12 saat yol gidiyorsun” dedi. Bence yakınlık her şeyden daha önemli. Öncelik, bence yakınlık. Yakınlığı tercih etmişler. Eşinin işi varsa, adam hafta sonları geliyorsa. Şimdi burası 5-6 saat, en fazla 6 saat İstanbul’a. Bodrum denilen yer 12 saat (İstanbul’dan), bu da yarı yarıya. Uçakla gidecek ancak. (K6).

Bazı ikinci konut sahiplerinin ise, kentten uzaklaşmak adına mesafe faktörünü göz önüne almadan araştırma alanını tercih ettikleri de söylenebilir.

Kimi buraları bilerek (ikinci konut) alıyor, kimileri mesela ben Bursa’da yaşıyorum yakın diye geliyorum, eşim hafta sonları gelebiliyor (K4). Ankara’da oturuyorum ben, orda emekli oldum. Ben Ege taraflarını düşünmüyordum, çocuğun birisi İstanbul’da oturuyordu birisi de Şarköy’de oturuyordu ikisinden birisine yakın olayım diye buradan (Pelitköy’den) aldık. ...Kışın çocuklara gidiyoruz biraz onların yanına geçiyoruz ama genelde evde Ankara’da (K5).

Karayolu ve havayolu ulaşımının (Koca Seyit Havalimanı) gelişmesi ve özel araçların yaygınlaşması nedeniyle, Marmara bölgesindeki kalabalık kentlerden bölgeye gelen insan sayısının arttığı, alana erişimin önceki dönemlere göre daha da kolaylaştığı paydaşlar tarafından dile getirilmiştir.

Şimdi bu yolun olması (Çanakkale-İzmir karayolu), bu köprünün olması (İzmit Körfezi Köprüsü), havalimanının olması, ucuz bir yer olması dışarıdan göçü çekiyor. Türkiye’nin en büyük göçünü Burhaniye alıyor. (K16).

Kategori 3: Pelitköy sahilinde sosyal ortam ve eğlence olanaklarının çekiciliği

İkinci konut alanlarının Pelitköy sahilinde gelişmesiyle deniz kıyısında yeni bir toplumsal mekân oluşmuştur. Kentliler, rekreasyon amaçlı olarak ikinci konut sitelerinde ve sahilde kendi sosyal ortamını oluşturmuştur. Kentte çok sayıda insanla kurulan yüzeysel ilişkinin yerini ikinci konut sitelerinde daha yakın ilişkilerin aldığı ifade edilmiştir.

Burası sosyalleşmemizi artırıyor, çünkü İstanbul’da yan komşunu tanımıyorsun. Ama burada sanki köy gibi, herkes birbirine komşuluk yapıyor, yardımlaşma imece var (K15). Komşularımızla hiçbir sıkıntımız yok. Hepsi

ileri düşünen insanlar...(K2). Biz sitede kendi kendimize yetiyoruz zaten. Selamlaşıyoruz, merhaba merhaba. 30 senedir komşuyuz, 24 daire aynıyız, Eskişehir'den (K12).

Araştırma alanında ikinci konut sahiplerinin kendi aralarında kurduğu sosyal ilişkiler, sahilde (denize girme, güneşlenme, kitap okuma, sahilde birlikte oturma vb.) veya site içerisindeki kapalı ve yarı açık mekânlarda (misafirlik, balkonda / terasta okey ve kâğıt oynama vb.) kurulmakta ve sürdürülmektedir (Foto 2, 3, 4). Kıyı, deniz ve ikinci konutlarla bütünleşen bu tip rekreasyonel faaliyetler, ailelerin iletişim kurmasını kolaylaştırmaktadır.

Sitelerde bir insan ayrımı değil de bir apartman gibi. Kimisi aidatını veriyor kimisi gürültü yapıyor başkasını rahatsız ediyor. Sitelerde bu yaşanıyor. Ama şahsi yerinde kimse seni rahatsız edemiyor. Müzik dinleniyor ya da saat 10'dan 11'den sonra çok yüksek sesle (okey) taş oynuyorlar, taş sesi geliyor (K10). Komşularımızla görüşüyoruz ama sosyalleşme herkesin kendine bağlı. Ben mesela ben sosyalim. Niye sosyalim? Burada uzun süre yaşadığım için kendimi oyalayacak birtakım şeyler arıyorum (K1). Benim olduğu sitede herkes birbiriyle selamlaşıyor, hep de söylüyorlar "bu sitenin komşuluğu şeyi çok iyidir" diyorlar. Biz geldik mesela, kimisi zeytin getirdi, kimisi hoş geldiniz dediler. İyi insanlar yani (K6).

Site içerisinde sınırlı insanla temas kuran ya da bireysel olarak (kendi halinde) yaşayan aileler de görülebilmektedir. Bu grup insanlar, tatil ve dinlenmeye yönelik rekreasyonel amaçlı olarak ikinci konutlarına geldiklerini, misafir ağırlama ve kalabalık olma durumlarından kaçındıklarını ifade etmektedirler.

...Burada oturup kalktığın kişiler sabit olacak, mesela ben bizim sitede değil karşı sitede arkadaşlarım var, onlarla daha çok diyalog kuruyorum, onlarla daha çok beraber oluyorum (K5). Sitede insanlar birbirlerini tanımazlar bile, sahilde bazen erkekler kadınlar tanışıyorlar birbirleriyle (K9).

Foto 2. Alandaki çeşitli sosyal faaliyetlerden görünüm (Ceylan©)

Yaşlı insanlar, Pelitköy'ün doğal, sakin ve sessiz bir yer olmasının kendileri için ideal bir ortam oluşturduğunu düşünürken, bu ailelerin genç bireyleri (çocukları/torunları) yaz aylarının kendileri için Pelitköy'de sıkıcı geçtiğini düşünmektedirler.

Eğlenmek için çok bir şey yok etrafta, sessiz sakin. Gençler burada sıkılıyorlar. Ama evlendiklerinde torunlar olunca buraya koşma koşma geliyorlar, anneanneler babaanneler (K4).

Gençlerin Pelitköy sahilinde yeterince sosyalleşemedikleri, bu yüzden Akçay ve Ören sahillerinin daha hareketli olmasından dolayı oraya gitmeyi tercih ettikleri belirtilmektedir.

Sakin, güvenli bir ortam. (Sosyal) ortam olarak pek iyi değil. Yaş ortalaması çok yüksek. İnsanlar biraz yaşlı olduğu için gece hayatları biraz canlı değil mesela. Bi tane kafe var mesela onun dışında başka bir şey yok yani. Dışarıdaki insanlar gibi şuraya gidelim dedikleri bir olay yok, gündüzleri dinleniyorlar, öyle bir ortam. ...Arada bi daha hareketli olan yerler kaçıyoruz, Akçay'a Altınoluk'a. Genç kesim çok orda. Kafa dengi insan çok. Sahile takılıyorz, mekâna takılıyorz. Kafe disko tarzı yerlere gidiyoruz. ... Burada biraz kafe disko olsa daha iyi olur. Baksana emekliler kuraathanesi gibi (K8). Sosyal yaşam olarak körfezin öbür yakası (Altınoluk, Akçay, Altınoluk) bambaşka, sosyal yaşam çok farklı. Bu tarafta da Ayvalık'a kadar olan yer böyle arada kalmış ölü bir yer. Ayvalık'tan sonrası da canlı: Ayvalık, Dikili, Bergama. Burada yok herhangi bir şey yok, ne diyeyim, bi alışveriş merkezi yok. Bir tane uyduruk bir sineması var (K13).

Araştırma alanı sahilinde akşamları sosyal hareketliliğin olmadığı, alanda gece vakitlerinde adeta yaşamın durduğu ve sessizliğin ortalığı kapladığı belirtilmektedir. Ayrıca akşam 20:00'dan sonra) Pelitköy sahilini ile Burhaniye ilçe merkezi arasında ulaşım hizmetlerinin olmaması gençlerin akşamları hareketli yerlere gitmesini engellemektedir.

Burada şöyle bir sıkıntı var: Gençleri burada tutamıyoruz. Gençler için burada eğlenebilecekleri ortam yok. Onlar sosyalleşemiyorlar, onlar disko bar gibi yerler istiyorlar. Onları burada tutmak zor oluyor. Aileler sesiz sakin bir yer istiyor, çocuklarının isteği disko bar gibi şeyleri de biz (aileler) istemiyoruz. Bir eğlence merkezi gibi hoş bir yer belirlenebilirse gençler için güzel olabilir. ...Burada doğal güzellik bozulmasın eğlence alanları da buralara açılabilir. Mevcut halkın (yazlıkçuların) çocuklarının oturabilecekleri, içebilecekleri, sohbet edebilecekleri, sosyalleşebilecekleri akşam mekânı olması lazım (K1).

Foto 3. Alandaki çeşitli sosyal faaliyetlerden görünüm (Ceylan©)

Araştırma alanındaki bazı ailelerin çocuklarının tatil için Pelitköy yerine daha güneyde yer alan (Antalya, İzmir, Muğla vb.) canlı-hareketli turizm alanlarını tercih ettikleri belirtilmektedir:

Burası bi emekli yeri. Mesela bi Foça ile burayı kıyaslayamazsınız. Bir Bodrum'la bir Alaçatı ile asla. Gece saat 9'dan sonra dışarıda kimse yok, sessizlik var. Ama ben buranın hareketli olmasını istiyorum. Senelerce Altınoluk'ta yaşadım ben. Ben Edremit Altınoluk taraflarına gider gezerim ama herkesin gidip gitmediğini bilemem (K3). Çocuklar güneye gidiyor, daha hareketli yerlere gidiyorlar. Buraya gelmek istemiyorlar. Burada işte sosyalleşme yok. Bak ben burada gazete okuyorum o genç adam ne yapacak burada olunca. Eğlenmek istiyor, burada öyle bir alan yok. Burada (gençlerin) eğleneceği bir yer yok. Zaten yüzde sekseni bizim yaştakiler görüyorsun. O yüzden gençler pek talep etmiyor burayı. ...Burası bakir bir yer. Çok sosyalleşmemiş (K14).

Kategori 4: Pelitköy sahilinde ikinci konut sahiplerinin boş zaman faaliyetleri

Rekreasyon ve turizm faaliyetleri, yeterli miktarda gelir ve boş zaman sonucunda gerçekleştirilmektedir. İkinci konut sahiplerinin çoğunlukla emekli olması boş zaman imkânlarını artırmaktadır. Aktif olarak çalışan kesimin ise, yaz dönemlerinde (ücretli yıllık izinlerle) boş zaman imkânı elde edilebildikleri görülmektedir. Çocuk ve gençlerin eğitim öğretim (okul) dönemlerinin yaz aylarında bitmiş olması, bu yaş grupları için de boş zamanın yaz dönemlerinde artmasına neden olmaktadır. Büyükşehirlerin karmaşık, hareketli ortamlarında yıl boyunca yaşayan insanlar, yaz dönemlerinde ortaya çıkan boş zamanlarını sahip oldukları ikinci konut alanlarında kullanmaktadırlar. İkinci konut sahiplerinin, yaz aylarındaki boş zamanları denize girme, güneşlenme, kitap okuma, sahilde oturma, sitede bahçe işleriyle uğraşma, oyun (okey, tavla, kâğıt) oynama gibi faaliyetlerle değerlendirdikleri görülmektedir (Foto 2, 3, 4).

Denize giriyoruz, kitap okuyoruz, bahçem var bahçede uğraşıyorum (K3). ...İnsanlar şimdi burada akşam ne yapıyorlar, büyük bir çoğunluğu okey oynuyorlar (K13). Boş zamanımızda evimizdeyiz, çay bahçelerimiz var, arkadaşlarımız var, kitap okuyoruz. Kendi evimiz olduğu için çay bahçelerine pek gelmiyoruz, pahalı oluyor oralar. Komşularla tavla oynarız okey oynarız. Kadınlar daha diyalog içindeler (K2). İnsanlar boş zamanlarında denize giriyor, akşamları oturuyor dinleniyor, burada evin içinde pek durulmaz, balkonda bahçesi olanın bahçesinde (oturulur), çocuklar torunlar çimlerin üzerinde koşturur oynar (K5). Buralarda boş zaman şuralarda (kumsalda) yatarak geçiyor. Geliyor gidiyor yüzüyor gidiyor karnını doyuruyor yatıyor

uzanıyor. ...Burası böyle, yapacak bir iş yok ki burada yani. Ye iç yat yüz, gir çık, başka bir işimiz yok. ...Burası böyle yani (K7).

Boş zamanlarda gençlerin eğlenmek ve daha hareketli alanlara gitme isteği Pelitköy sahilinde karşılanamadığı için, çevredeki yerleşmelere (İskele, Ören, Akçay) gidildiği görülmektedir. İkinci konut sahiplerinin ortaokul ve lise çağlarındaki çocuklarının kendi siteleri içerisindeki akranları ile tanışarak sahil kenarındaki çay bahçelerinde ve kafelerde oturduğu görülmektedir.

Dışarıya gidip bir çay bahçesinde oturacağı en yakın yer İskele (İskele Mahallesi). Orası buraya göre çok çok iyi. ...Buradaki profil başka. Mesela şimdi gençler akşam yapacak hiçbir şey yok. Eğlenmeye İskele'de de bir şey yok onlar adına. En şeyi var, Ören, sahil kesimi olan. Oraya da sürekli gidip gelemiyorlar, dolayısıyla onların tercihleri evet (K13).

Foto 4. Sahildeki Cafe ve Çay Bahçesi Tarzı Rekreasyonel Alanlar

İkinci konutlarda yaşlılar, evli çocukları ve torunlarıyla bir araya gelme ve sosyalleşme imkânları bulabilmektedirler.

Ben Nisan'da geldim buraya. Herkesin bayramda torunu çoluğu çocuğu geldi. Herkes kendi evi içerisinde ne oluyor yoruluyoruz zaten. Çoluğuna çocuğuna yemek. Onlar gitti de biz kendimizi denize attık. Onun için öğle sıcağı demedik attık... (K19).

5. Sonuç

Bu çalışmada, Edremit Körfezi kıyı kesiminde yer alan Pelitköy'deki ikinci konut sahiplerinin tatil dönemlerinde hangi rekreasyonel faaliyetleri gerçekleştirdikleri araştırılmıştır. Araştırma alanının rekreasyonel faaliyetler için tercih edilmesinde, çevredeki diğer yerleşmelere (Altınoluk, Akçay, Ören, Öğretmenler Mahallesi) göre doğal ve sessiz bir yer olması etkili olmuştur. Nitekim ankete katılanların %50,8'inin rekreasyon faaliyetlerini gerçekleştirmek için araştırma alanını tercih etmesinde, alanın doğal güzelliklerinin (deniz, plaj, iklim) etkili olduğunu; %13,6'sı ise alanın sakin ve sessiz bir yer olduğu için tercih ettiğini belirtmiştir. Bu durum, yıl boyunca kentlerdeki yoğun trafik, insan hareketliliği ve stresten uzaklaşarak dinlenme isteğinin insanlarda ortaya çıktığını göstermektedir. Nitekim katılımcıların araştırma alanından ayrılırken kendilerini dinlenmiş ve rahatlamış olarak hissetmesi ($\bar{X}=4,04$) bu görüşü desteklemektedir. Caber (2006: 156) ve Ovalı'nın (2006: 240) ifade ettiği üzere, ikinci konutların çoğunlukla tatil ve dinlenme gibi nedenlerle kullanılması düşünüldüğünde, ikinci konutları kullananların amacına ulaşmış bir şekilde alandan ayrıldığı söylenebilir. Nitekim Çimen'in (2010: 44) Alanya'da yapmış olduğu çalışmada "konut dışındaki dinlenme olanaklarının" ($\bar{X}=3,65$) önemli bir faktör olarak ortaya çıktığı görülmektedir. Zoğal'ın (2016: 121) Urla'da yapmış olduğu çalışmada, dinlenmek, yenilenmek, tatil yapmak ve kent yaşamından uzaklaşmak için ikinci konutların kullanıldığı tespit etmesi, Pelitköy'e gelen ikinci konut sakinlerinin motivasyon ve alguları ile benzerlik göstermektedir. Emekli'nin (2014: 32) ifade ettiği üzere, ikinci konutların bedensel ve ruhsal olarak dinlenmek isteyen kentliler tarafından kullanılması düşünüldüğünde, Pelitköy'e gelen ikinci konut sakinlerinin alana geliş amacı ve alandan ayrılırken motivasyon beklentilerini karşılamış olarak gitmesi olumlu bir durumdur.

Araştırma alanının Marmara bölgesinden (İstanbul vd.) gelenler için, daha güneydeki tatil yerleşmelerine (İzmir, Aydın, Muğla) göre coğrafi olarak daha yakın olması, tercih edilmesinde etkili olmuştur. Nitekim katılımcıların İstanbul (%48,3) ve Ankara (%11,1) başta olmak üzere Balıkesir (%10), Bursa (%6) ve Kocaeli (%4,6) gibi çevre illerden alandaki ikinci konutlara geldiği ve bu konutları (%96,9) yaz döneminde kullandıkları görülmektedir. Özel araç sahipliği ve ulaşım yollarının uygun olmasının çevredeki büyük kentlerden araştırma alanına gelişi kolaylaştırmaktadır. Bu da, alanın tercih edilmesinde önemli bir faktör olmaktadır. Diğer bir deyişle, İstanbul, Ankara ve Kocaeli ve Bursa gibi kentlerden gelenler için, Bodrum, Çeşme, Marmaris gibi daha güneydeki tatil alanlarına göre, araştırma alanı coğrafi olarak daha yakın ve ekonomik gelmekte ve bu yüzden tercih edilmektedir.

Araştırma alanında ankete katılanların temel demografik durumuna baktığımızda, çoğunlukla evli (%76,3), yüksek eğitilmiş (%49,5) ve emekli (%47,7) olduğu ve orta ve üst yaş grubunu (%43,4) ağırlıklı olarak oluşturduğu belirlenmiştir. Katılımcıların araştırma alanındaki ikinci konutu kullanmasında dinlenme ve rekreasyon (eğlence) amacının (%90) ağırlıklı olduğu görülmektedir. Bu durum, boş zaman kullanımında araştırma alanında ikinci konutların önemli bir faktör olduğunu göstermektedir. İkinci konutlar ve sahil alanı rekreasyonel faaliyetlerde kentli nüfusun yaz dönemlerinde dinlenme ve eğlenmesi için önemli imkânlar sunmaktadır. Denize girme, güneşlenme, sahilde kitap okuma, olta balıkçılığı gibi açık hava rekreasyonel faaliyetlerinin yanı sıra sahil kenarındaki kafe ve çay bahçesi gibi işletmelerde okey ve tavla gibi çeşitli oyunları oynama etkinlikleri gerçekleştirilmektedir. Ayrıca ikinci konut sitelerinin balkonlarında ve bahçelerinde oturma, misafir ağırlama faaliyetleri yapılmakta; site bahçesinde bahçe işleri ile uğraşma durumları da görülebilmektedir. Araştırma alanındaki kadınların, Burhaniye ve Edremit'in çarşısı ve pazarında alışveriş yaparak hafta içerisindeki bir günlerini değerlendirdikleri görülmektedir. Yaz döneminde bu tür rekreasyonel faaliyetler için araştırma alanına gelen emekliler, çalışanlar ve öğrencilerin yeterli boş zamana sahip olduğu görülmektedir.

Araştırma alanının orta ve üst yaş grubu için uygun bir dinlenme ve rekreasyon alanı olduğu; fakat gençler için alanın uygun sosyal (eğlence) ortamı yeterince sunmadığı yapılan belirlenmiştir. Araştırma alanında akşam vakitlerinde kapalı mekân (disko, bar vb.) eğlence faaliyetlerinin olmaması, akşam sekizden sonra toplu ulaşım hizmetinin olmaması gençlerin ikinci konutlarda sıkılmasına neden olmaktadır. Başka bir deyişle, emekli yaşlı kesim için araştırma alanı uygun dinlenme alanı olurken, gençler için sosyal faaliyet eksikliği nedeniyle alan sıkıcı olmaktadır.

Araştırma alanında ankete katılanların Pelitköy'de kendilerini mutlu hissetmesi ($\bar{X}=4,06$), denize girmekten ($\bar{X}=4,19$) ve güneşlenmekten ($\bar{X}=4,22$) keyif alması ve arkadaşlarına araştırma alanı hakkında olumlu şeyler söylemesi ($\bar{X}=3,68$), boş zaman kullanımında açık hava faaliyetlerinin kişilerin psiko-sosyal durumlarına olumlu katkılar sağladığını göstermektedir.

Using for Recreational Aims of Second Homes in Tourism Areas: Case of Pelitköy (Burhaniye/Balıkesir)

Serdar Ceylan*^a, Mehmet Somuncu^b

Submitted: 30.12.2019

Accepted: 25.02.2020

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

Recreation spread to a wide audience with Industrial Revolution and urbanization (Ardahanlioğlu et al., 2012; Sevil, 2012: 14; Yılmaz, 2004). Demand to recreation has increased because of various causes like increasing of education and income, longer lifespan, less working hours and development of transportation (Abadan, 1961; Aykaç-Yanardağ, 2018: 56; Somuncu et al., 2015: 304; Yılmaz et al., 2003). Recreational activities provide significant benefits, which are improvement of physical and mental health, socializing, to the city people (Aykaç-Yanardağ, 2018: 50; Karaküçük, 2008; Li and Wang, 2012: 408; Mansuroğlu, 2002; Sevil, 2012: 3-14; Torkildsen, 1999). It includes musical, sports and nature activities, games, artistic activities, social and cultural participations (Karahana and Orhan, 2009; Karaküçük, 1999; Köseoğlu, 1981; Orel and Yavuz, 2003; Özkan, 1991; Tezcan, 1996). The choice of these activities depends on the possibility of free time, and the level of education and income (Göksel, 1986; Kaya, 2006; Önder, 2003; Somuncu et al., 2015: 305). Tourism is the whole of economic and social consumption events and relations that take place during temporary travel, which is travel over 24 hours, outside the place of permanent living, and at least one-night (24 hours) accommodation, and no commercial gain (Usta, 2014: 7-13). However, it is difficult to categorize the concepts of tourism, leisure time and recreation clearly. According to Metin et al. (2013: 5023) and Öztürk (2018: 33), tourism and recreation both have common points and different aspects.

2. Conceptual Background: Second Home-Recreation & Tourism

Second homes are considered as a part of leisure time consumption in many researches (Hoogendoorn and Visser, 2004: 106; Marsden, 1977: 57-73). Second homes, located in the coastal and inland areas, are used for holiday, rest and renewal in a certain period of the year (Çimen, 2010: 10; Marjavaara, 2008: 7). Second homes are usually located in the countryside, which are the rural and coastal areas (Williams, 2010: 9). They are classified by location and usage features (Biol-Özerk, 2012: 29). Second homes tourism emerged as significant area of researches in tourism-related mobility and housing studies (Hall, 2014: 1). The concept of “*second homes tourism*” is used in the housing and tourism research literature (Anabestani, 2014; Asgary et al., 2011; Hall, 2001; Hiltunen et al., 2013; Kauppila, 2009; Kozak and Duman, 2011; Marjavaara, 2007; Matteucci et al., 2008; Miller and Auyong, 1991; Müller et al., 2004; Müller and Hoogendoorn, 2013; Orams, 1999; Pitkanen and Vepsäläinen,

*Corresponding Author: serdar_ceylan_51@hotmail.com

^a Mehmet Akif Ersoy University, Department of Geography, Burdur, Turkey, <http://orcid.org/0000-0002-9599-5586>

^b Ankara University, Department of Geography, Ankara, Turkey, <http://orcid.org/0000-0001-8890-0537>

2008; Vagner et al., 2011; Velvin, 2013). Second homes tourism has been topic to researches in different fields such as geography, tourism, planning, economics and sociology, in the past 30 years (Asgary et al., 2011: 31; Breda et al., 2007; Coppock, 1977; Williams and Hall, 2000). It has started to develop all over Europe since 1940s (Fesharaki, 1994; Keshavarznia et al., 2013: 181). Moreover, second homes ownership, which is one of the strongest traditions in Australian society, is expressed as “Australian’s biggest dream” (Selwood and Tonts, 2004: 149-161). Second homes became a global phenomenon, after people’s spatial mobility for the purpose of making recreational activities. In Scandinavia, the South US, the UK and the Mediterranean coasts, various researches are being conducted on the different levels of effects of second homes tourism (Hall and Müller, 2004b; Visser, 2003). Using of the housings, which are summerhouse and winter house, in Turkish society is related to the cultural structure. The summer (resort) palaces that are used during the Seljuk and Ottoman periods, and highland (yayla) houses and vineyard houses are the examples of the second homes culture in Turkish Society (Atçeken and Bedirhan, 2012: 33; Bilgiç, 2007: 15-16; Çetin, 2006; Grötzbach, 1984; Kısa, 1998: 34; Koca, 1994; Özsoy, 2015: 6; Somuncu, 2005; Somuncu, 2011; Tapur, 2009; Tunçdilek, 1978: 241-243; Zaman, 2001, 2010;). The rural areas which were used as a place of production and living in the past, are used only as a living place today (Tekeli, 2016, 138-140). Apart from the highland (yayla) houses and the vineyard houses in Anatolia, second homes existed in Istanbul. Anatolian side of Istanbul became second homes area from the ottoman period to the 1960s (Öztoprak, 1995: 17). Waterside residences (villa, mansion) which were built on the coast of Bosphorus, constitute the first examples of the second houses. After 1950s, second homes began to spread on the coasts of Çeşme, Bodrum and Marmaris in Aegean Region of Turkey (Kılıçaslan, 2006; Akdeniz, 2003; Kurt, 2015: 644). Turkey’s coasts transformed as spatial with second homes, after Tourism Incentive Law that was issued in 1982 (Gökeniz et al., 2010: 848; Görgülü and Manisa, 2008; Kozak and Duman, 2011: 226-227; Özsoy, 2015: 6; Zoğal, 2016; Zoğal and Emekli, 2018). The Increase in the number the second houses on the coasts, is a result of the demands of the city people for tourism and recreation (Gündüz, 2003: 1-2; Taner, 1979: 197). The researches made on the second homes tourism in Turkey and the world (Arkon, 1989; Bakırcı, 2007; Baltacı, 2011; Barke, 2008; Birol-Özerk, 2012; Casado-Diaz, 1999; Emekli, 2014; Farstad and Rye, 2013; Gülcan, 2013; Gündüz, 2003; Hoogendoorn, 2010; Huang, 2011; Kılıçaslan, 2006; Kozak and Duman, 2011; Lemmen, 2011; Marjavaara, 2007; Mizan, 1994; Müller, 1999, 2002; Okuyucu, 2016; Öztoprak, 1995; Rye, 2011; Salamin, 2011; Slazar and Zhang, 2013; Zoğal, 2016; Zoğal and Emekli, 2018) attract attention in the literature. These researches are made on economic, social and environmental effects of second homes, and its sustainability.

3. Method

The aim of this research is to understand recreational activities of second home owners in the study area. The research was carried out together with the quantitative and qualitative research design. The survey was conducted among 350 second home owners. The participants that are in survey were determined according to the simple random sampling method. Universe of research, which is 10.000 people, was created according to population that is living of second homes. The sampling size that is 350 persons, was determined based on 55% reliability level and 5% margin of error. The survey data was analysed descriptively in SPSS 16.0 program. Moreover, highly detailed face-to-face interviews were made via semi-structured forms for 18 people from second home owners. The participants in interviews were determined according to the purposive sampling method. Interviews were analysed descriptively in MAXQDA 12 and Microsoft Word program. Research questions: What is the

relationship between the second homes tourism, leisure and recreation activities? How does second homes tourism affected the daily lives of people who want to rest and have fun.

3. Results

When we look at the basic demographic characteristics of the participants, it is seen that they are generally married and highly educated. Moreover, they have generally retired and constitute the middle and upper age groups. This situation shows that second homes are generally used by families. High average age of the participants ($\bar{X}=48,51$) is related with the preference and usage of second homes by retirees (Table 1).

Table 1. Basic demographic features of second home owners

Variables	n	(%)	
Gender	Man	181	51,7
	Woman	169	48,3
Marital status	Single	83	23,7
	Married	267	76,3
Education	Primary School	32	9,1
	Middle School	11	3,1
	High School	105	30
	Associate Degree	29	8,3
	Undergraduate	150	42,9
	Postgraduate	23	6,6
Age	18-24	35	10
	25-34	45	12,9
	35-44	57	16,3
	45-54	61	17,4
	55-64	91	26
	65+	61	17,4
Working condition	Public worker	47	13,4
	Retired	167	47,7
	Housewife	42	12
	Working in the private sector	44	12,6
	Employer / self-employed	10	2,9
	Student	36	10,3
	Farmer	1	0,3
	Unemployed	3	0,9
Household Monthly Income	0-1000 Turkish Lira	30	8,6
	1001-1400 Turkish Lira	2	0,6
	1401-2000 Turkish Lira	72	20,6
	2001-3000 Turkish Lira	67	19,1
	3001-5000 Turkish Lira	121	34,6
	5000 + Turkish Lira	58	16,6
Total	350	100	

According to the survey results, people who live in big cities preferred second homes in study area for tourism and recreations activities. Participants who come to study area from Istanbul (43,3%), Ankara (11,1%), Balıkesir (10%), Bursa (6%), Kocaeli (4,6%), Eskişehir (4,6%) and İzmir (3,4%). Moreover, some of the participants (2,6%) live in Europe and other 2,6% reside in the study area throughout the year. 50,8% of total participants preferred the study area, because of natural attractions (sea, beach, climate). 96,9% of total participants use their second homes only in summer periods. However, while some of them have used their second homes all year (2%), the others on weekends

(0,6%) and in winter (0,6%). Second home purchase motivation of participants are for using in summer vacations (90%), for living after retirement (8,3%), for investment (1,4%) and for the purpose of renting it out (0,3).

Table 2. Demographic information about second home owners that were made interview

Kod	Gender	Age	Education	Work	Kod	Gender	Age	Education	Work
K1	Woman	65	High school	Retired	K10	Man	65+	Undergraduate	Retired
K2	Man	65+	Undergraduate	Retired	K11	Woman	65+	High school	Retired
K3	Woman	65+	Primary school	Housewife	K12	Woman	65+	Middle school	Housewife
K4	Woman	65+	High school	Retired	K13	Man	65+	Undergraduate	Retired
K5	Man	65+	High school	Retired	K14	Man	65+	Undergraduate	Retired
K6	Woman	52	Primary school	Housewife	K15	Woman	50+	High school	Housewife
K7	Man	65+	Primary school	Retired	K16	Man	52	Primary school	Real estate agent*
K8	Man	21	Undergraduate	Student	K17	Woman	29	Undergraduate	Real estate agent *
K9	Woman	50+	High school	Housewife					

*Local people that living in study area as real estate agent

According to interview results, second home owners preferred the study area, as it is a natural and calm (quiet) place. Moreover, they wanted this place, because of different factors like geographic proximity, accessibility. They said that because there is no traffic, noise and human mobility, the Pelitköy is an ideal place for rest and holiday. They have made various recreational activities which are swimming, sunbathing, reading books, sitting on the beach, gardening, playing games (okey game, backgammon, card game), in leisure time of summer.

4. Discussion and Conclusion

The research demonstrates that the study area has been preferred for tourism and recreational activities due to the fact that it is a natural and quiet place. This situation is a result of the people in the city who need to rest by getting away from heavy traffic, human mobility and city stress. The study area has been preferred for tourism and recreation activities because it is closer to the second home owners who come from Istanbul, compared to other holiday destinations which are located in the southern parts of the country that are İzmir, Aydın, Muğla. Private vehicle ownership and advanced highway are facilitating the arrival to the study area from big cities. The study area, is a suitable resting place for retired elders however, it is a boring place for the youth, due to the lack of social activities.

Referanslar / References

- Abadan, N. (1961). *Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Faaliyetleri*. Ankara: Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayını.
- Akdeniz, H. (2003). Kıyı Yönetiminde Coğrafi Bilgi Sistemlerinin Kullanımı. *Mülkiye Dergisi*, 27 (240), 285-314. <https://dergipark.org.tr/pub/mulkiye/issue/240> adresinden alındı.
- Anabestani, A. (2014). Effects of Second Home Tourism on Rural Settlements Development in Iran (Case Study: Shirin-Dareh Region). *International Journal of Culture, Tourism and Hospitality Research*, 8 (1), 58-73. doi: 10.1108/IJCTHR-11-2012-0084
- Ardahanlıoğlu, Z. B., Bulut, Y., Çınar, İ. (2012). Deniz Kıyısı-Orman İçi Rekreasyon Alanlarında Doğal Peyzaja Yönelik Baskıların Saptanması ve Çözüm Önerileri: Aksazlar Koyu-Fethiye Örneği, *KSÜ Doğa Bilimleri Dergisi*, Özel Sayı, 30-36. <https://docplayer.biz.tr/amp/5489603-Deniz-kiyisi-orman-ici-rekreasyon-alanlarinda-dogal-peyzaja-yonelik-baskilarin-saptanmasi-ve-cozum-onerileri-aksazlar-koyu-fethiye-ornegi.html> adresinden alındı.
- Arkon, C. (1989). *İkinci Konutlar: Sorunları ve Potansiyelleri ile Planlama İçerisindeki Konumu: İzmir Örneği*. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Yayını.
- Asgary, A., Rezvani, M. R., Mehregan, N. (2011). Local Residents' Preferences for Second Home Tourism Development Policies: A Choice Experiment Analysis. *Tourismos*, 6 (1), 31-51. <http://www.chios.aegean.gr/tourism/vol6iss1.htm> adresinden alındı.
- Atçeken, Z., Bedirhan, Y. (2012). *Selçuklu Müesseseleri ve Medeniyetleri Tarihi*. (2. Baskı). Konya: Eğitim Yayınevi.

- Aykaç-Yanardağ, A. (2018). Boş Zaman ve Rekreasyon Kavramlarının Ortaya Çıkışı ve Gelişimi. Muammer Tuna (Ed.), *Turizm Sosyolojisi* içinde (45-62). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayın No: 2606, AÖF Yayın No: 1574.
- Bakırcı, S. (2007). *Yabancıların İkinci Konut Talebinin Fiziksel Çevreye Etkisi: Dalyan Örneği*. Gazi Üniversitesi, Fen Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Baltacı, F. (2011). *İkinci Konut Turizmi Kapsamında Alanya'da Konut Edinen Yabancıların Kentin Sosyal, Kültürel ve Ekonomik Yapısına Etkileri*. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Antalya.
- Barke, M. (2008). Second Homes in the Spanish Housing Market: One Market or Two?, *Journal of Housing and the Built Environment*, 23 (4), 277-295. doi: 10.1007/s10901-008-9121-1
- Baud, M., Lawson, F. (1977). *Tourism and Recreation Development*. London: Architectural Press.
- Bilgiç, İ. (2007). *Sakarya Yaylalarının Turizm Açısından Pazarlanabilirliği Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya.
- Birol-Özerk, G. (2012). Türkiye'de Yazlık İkinci Konutların Yarattığı Sorunlar Bağlamında Balıkesir İli Ege Kıyılarındaki Yazlık İkinci Konutlara Genel Bir Bakış, *Megaron-Mimarlar Odası Balıkesir Şubesi Dergisi*, Temmuz Sayısı, 29-35. <https://www.arkitera.com/gorus/turkiyede-yazlik-ikinci-konutların-yarattığı-sorunlar-bağlamında-balıkesir-ili-ege-kıyılarındaki-yazlik-ikinci-konutlara-genel-bir-bakis/> adresinden alındı.
- Breda, J. G., Accinelli, E., Carrer, E. J. S. (2007). Second Homes: The Effects on Social Welfare of a Change on the Valuation of Individual Opportunity Cost. *Anatolia: An International Journal of Tourism and Hospitality Research*, 18 (1), 85-96. doi: 10.1080/13032917.2007.9687037
- Caber, M. (2006). Türkiye İç Turizm Potansiyelinin Gelişmesini Engelleyen Unsurlar, *II. Ulusal Turizm Sempozyumu Bildirileri* içinde (149-159). Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi Eğirdir Meslek Yüksekokulu Yayını.
- Casado-Diaz, M. A. (1999). Socio-Demographic Impacts of Residential Tourism: A Case Study of Torrevieja, Spain. *International Journal of Tourism Research*, 1, 223-237. doi: 10.1002/(SICI)1522-1970(199907/08)1:4%3C223::AID-JTR153%3E3.0.CO;2-A
- Clout, H. D. (1974). The Growth of Second Home Ownership: An Example of Seasonal Suburbanization. James Henry Johnson (Ed.) *Suburban Growth- Geographical Processes at the Edge of the Western City* içinde (101-127), Aberdeen.
- Coppock, J.T. (1977). Second Homes in Perspective. John Terry Coppock (Ed.), *Second Homes: Curse or Blessing?* içinde (1-16) Oxford: Pergamon Press.
- Çetin, B. (2006). Kefe Yaylasında (Denizli) Fonksiyon Değişikliğiyle Ortaya Çıkan Rekreasyonel Faaliyetler. *Doğu Coğrafya Dergisi*, 11 (15), 175-199. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunidcd/issue/2440/31122> adresinden alındı.
- Çimen, H. (2010). *İkinci Konut Satın Almada Destinasyon Kalitesinin Etkisi: Alanya Örneği*. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Demirci-Orel, F., Yavuz, M. C. (2003). Rekreasyonel Turizmde Müşteri Potansiyelinin Belirlenmesine Yönelik Bir Pilot Çalışma. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 11 (11), 61-76. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/cusosbil/issue/4367> adresinden alındı.
- Emekli, G. (2014). İkinci Konut Kavramı Açısından Turizm Coğrafyasının Önemi ve Türkiye'de İkinci Konutların Gelişimi. *Ege Coğrafya Dergisi*, 23 (1), 25-42. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ecd/issue/4865> adresinden alındı.
- Farstad, M., Rye, J. F. (2013). Second Home Owners, Locals and Their Perspectives on Rural Development. *Journal of Rural Studies*. 30, 41-51. doi: 10.1016/j.jrurstud.2012.11.007
- Fesharaki, P. (1994). *Rural Geography*. Tehran: Azad University Publication Center.
- Gökeniz, A., Dinç, Y., Taşkıran, H. (2010). Türkiye'de İkinci Konut Kavramı ve Ayvalık'ta İkinci Konutlar Üzerinde Yapılan Araştırma Işığında Bir Pazarlama Model Önerisi, Osman Eralp Çolakoğlu (Ed.) *11. Ulusal Turizm Kongresi Bildirileri* içinde (848-872), Ankara: Detay Yayıncılık.
- Göksel, F. A. (1986). Gençlik ve Ruh Sağlığı. *Milli Kültür*, Gençlik Özel Sayısı (Popüler Dergi), 63, 79-80.
- Görgülü, T., Manisa, K. (2008). *İkinci Konutların Turizm Sektöründe Yeniden Kullanılmasına Yönelik Model Önerisi*. Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Dergisi, 3 (1), 68-78.
- Grötzbach, E. (1984). Spatial Structure and Development Prospects of Tourism in the Black Sea Region of Turkey. *Ege Coğrafya Dergisi*, 2 (1), 198-207. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ecd/issue/4892> adresinden alındı.

- Gülcan, M. (2013). *Challenges of Coastal Resort Towns Regarding Second Home Developments: The Case of Ayvalık*. Middle East Technical University, Unpublished Master Thesis, Ankara.
- Gündüz, E. (2003). *Tatil Amaçlı İkinci Konutların Fiziksel ve Sosyal Yapıya Etkileri: Mahmutlar Örneği*. Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Hall, C. M., Page, S. J. (1999). *The Geography of Tourism and Recreation: Environment, Place and Space*. London: Routledge.
- Hall, C. M. (2001). Trends in Ocean and Coastal Tourism: The End of the Last Frontier?. *Ocean & Coastal Management* 44, 601-618. doi: 10.1016/S0964-5691(01)00071-0
- Hall, C. M., Müller, D. K. (2004b). *Tourism, Mobility and Second Homes: Between Elite Landscape and Common Ground*. Clevedon: Channel View.
- Hiltunen, M. J., Pitkanen, K., Vepsalainen, M., Hall, C. M. (2013). Second Home Tourism in Finland: Current Trends and Eco-Social Impacts. Zoran Roca (Ed.), *Second Homes in Europe: From Lifestyle to Policy Issues* içinde (165-198). Aldershot: Ashgate.
- Hoogendoorn, G., Visser, G. (2004). Second Homes and Small-Town (Re)Development: The Case of Clarens, *Journal of Family Ecology and Consumer Sciences*, 32, 105-116. <https://pdfs.semanticscholar.org/f554/426b1413fd748f97b0806d2f3c17e4ad6760.pdf> adresinden alındı.
- Hoogendoorn, G. (2010). *Second Homes and Local Economic Impacts in the South African Post-Productivist Countryside*, University of the Free State, Bloemfontein, Unpublished PhD Thesis, Republic of South Africa.
- Huang, Y., Yi, C. (2011). Second Home Ownership in Transitional Urban China. *Housing Studies*, 26 (3), 423-447. doi: 10.1080/02673037.2011.542100
- Karahan, F., Orhan, T. (2009). Çoruh Havzası Uzundere Vadisinin Kırsal Rekreasyon Planlaması Yönünden Suya Dayalı Olanakları. *Kırsal Çevre Yıllığı 2009 içinde (54-81.)* <https://www.kirsalcevre.org.tr/foto/file/Yillik2009.pdf> adresinden alındı.
- Karaküçük, S. (1999). *Rekreasyon, Boş Zamanları Değerlendirme*. Ankara: Bağırhan Yayınları.
- Kaupila, P. (2009). Resorts' Second Home Tourism and Regional Development: A Viewpoint of a Northern Periphery 2009. *Nordia Geographical Publications*, 38 (5), 3-12.
- Kaya, L. G. (2006). *Turizm ve Rekreasyon Planlaması Ders Notları*. Malatya: İnönü Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü.
- Keshavarznia, N., Sarvar, R., Mahdavi, M. (2013). Environmental Impacts of Second Home Development on Damash Village in Gilan Province, Iran. *International Journal of Engineering and Advanced Technology*, 3 (2), 181-184. <http://www.ijeat.org/download/volume-3-issue-2/> adresinden alındı.
- Kılıçaslan, Ç. (2006). İkinci Konutların Deniz Kıyılarına Etkisi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, A (1), 147-156. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/195575> adresinden alındı.
- Kısa, P. (1998). *İkinci Konut Mimarlığında Cephe, Kütle ve Dış Mekân Oluşumu*. Trakya Üniversitesi, Fen Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunidcd/issue/2445> adresinden alındı.
- Koca, H. (1995). Gözne'de Yayla Turizmi. *Doğu Coğrafya Dergisi*, 1, 281-301. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunidcd/issue/2445> adresinden alındı.
- Kozak, M., Duman, T. (2011). İkinci Konutların Turizm Sektörüne Kazandırılması: Muğla İli Datça İlçesi Örneği. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 12 (2), 226-242. <http://journal.dogus.edu.tr/index.php/duj/issue/view/24> adresinden alındı.
- Köseoğlu, M. (1981). *Türkiye'de Çevre Koruma ve Rekreasyon Planlaması*, İzmir: Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayını, Ofset Atölyesi.
- Kurt, S. (2015). Bursa Kıyılarında İkinci Konut Yapılaşmasının Kıyı Jeomorfolojisine Etkisi. *Turkish Studies*, 10 (2), 641-662. doi: 10.7827/TurkishStudies.7665
- Lemmen, A. (2011). *Second Home Development in South Africa*. Utrecht University, Unpublished Master Thesis, Utrecht.
- Li, C.L., Wang, C.Y. (2012). The Factors Affecting Life Satisfaction: Recreation Benefits and Quality of Life Perspectives. *Sports & Exercise Research*, 14 (4), 407-418. doi: 10.5297/ser.1404.001
- Mansuroğlu, S. (2002). Akdeniz Üniversitesi Öğrencilerinin Serbest Zaman Özellikleri ve Dış Mekân Rekreasyon Eğilimlerinin Belirlenmesi. *Akdeniz Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 15 (2), 53-62. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/akdenizfderg/issue/1586> adresinden alındı.

- Marjavaara, R. (2007). The Displacement Myth: Second Home Tourism in the Stockholm Archipelago. *Tourism Geographies*, 9 (3), 296-317. doi: 10.1080/14616680701422848
- Marjavaara, R. (2008). *Second Home Tourism. The Root to Displacement in Sweden?* Umea University, Unpublished PhD Thesis, Department of Social and Economic Geography, Sweden.
- Marsden, B. (1977). Holiday Homescapes of Queensland. John Terry Coppock (Ed.), *Second Homes: Curse or Blessing?* içinde (57-73) London: Pergamon Press.
- Matteucci, X., Lund-Durlacher, D., Beyer, M. (2008). The Socio-economic and Environmental Impact of Second Home Tourism: The South Pacific Coast of Nicaragua Example. Peter Keller, Thomas Bieger (Ed.), *Real Estate and Destination Development in Tourism* içinde (143-160). Berlin: Erich Schmidt Verlag.
- McIntyre, N. (2006). Introduction. Norman McIntyre, Daniel Williams, Kevin McHugh (Ed.), *Multiple Dwellings and Tourism: Negotiating Place, Home and Identity* içinde (1-15) Wallingford: CABI.
- Metin, T. C., Kesici, M., Kodaş, D. (2013). Rekreasyon Olgusuna Akademisyenlerin Yaklaşımı. *Journal of Yaşar University*, 30 (8), 5021-5048. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jyasar/issue/19142> adresinden alındı.
- Miller, M., Auyong, J. (1991). Coastal Zone Tourism: A Potent Force Affecting Environment and Society. *Marine Policy*, 15 (2), 75-99. doi: 10.1016/0308-597X(91)90008-Y
- Mizan, G. (1994). *Turizm ve İkinci Konut Gelişiminin Doğal Çevre Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Dilek Yarımadası ve Yakın Çevresi Örneği*. İTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Müller, D. K. (1999). *German Second Home Owners in the Swedish Countryside: On the Internationalization of the Leisure Space*. Department of Social and Economic Geography, Sweden: Umea University Press.
- Müller, D.K. (2002). German Second Homeowners in Sweden Some Remarks on the Tourism-Migration-Nexus. *Revue Europeenne des Migrations Internationales*, 18 (1), 1-18. doi: 10.4000/remi.1684
- Müller, D. K., Hall, C. M., Keen, D. (2004). Second Home Tourism: Impact, Management and Planning Issues. Colin Michael Hall, Dieter K. Müller (Ed.), *Tourism, Mobility and Second Homes: Between Elite Landscape and Common Ground* içinde (15-32). Clevedon, UK: Channel View.
- Müller, D. K., Hoogendoorn, G. (2013). Second Homes: Curse of Blessing? A Review 36 Years Later, *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 13 (4), 353-369. doi: 10.1080/15022250.2013.860306
- Okuyucu, A. (2016). *İkinci Konutların Ekonomik ve Sosyo-Kültürel Etkileri Konusunda Bir Araştırma: Yalova-Çınarcık Örneği*. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- Orams, M. (1999). *Marine Tourism: Development, Impacts and Management*. London: Routledge.
- Osemen, N. C. (2016). Pelitköy, *Bay of Balıkesir* (Basılı-Popüler Dergi), Haziran (1), 88-90, İstanbul: Özgün Ofset.
- Ovalı, P. (2006). İç Turizmdeki Kavram Karmaşasının Kıyılarıımıza Yansıması: Birincil Konut Görünümlü İkincil Konut Mimarisi. *Ulusal Eğirdir Turizm Sempozyumunu Bildirileri*, içinde (237-244), Ankara: Nobel Yayın.
- Önder, S. (2003). Selçuk Üniversitesi Öğrencilerinin Rekreasyonel Eğilim ve Taleplerinin Belirlenmesi Üzerinde Bir Araştırma. *Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 17 (32), 31-38. <http://stgbd.selcuk.edu.tr/stgbd/issue/view/31> adresinden alındı.
- Özgülç, N. (1984). *Turizm Coğrafyası*. İstanbul: İ.Ü. Yayınları No. 3267, İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 3203.
- Özkan, M. B. (1991). *Kentsel Rekreasyonel Alan Planlaması Ders Notları*. İzmir: Ege Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü.
- Özsoy, T. (2015). Türkiye’de İkinci Konutların Turizmin Pazarlanmasında Kullanımı. *Kafkas Üniversitesi İİBF Dergisi*, 6 (10), 1-18. <https://www.kafkas.edu.tr/KAUIIBFD/TR/sayfa4105.aspx> adresinden alındı.
- Öztoprak, F. (1995). *Foça Örneğinde Hassas Mekânlarda İkinci Konut Olgusunun Fiziki ve Sosyal Yapıya Etkisi*. MSÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü, Kentsel Planlama Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Öztürk, Y. (2018). Boş Zaman, Rekreasyon ve Turizm Kavramları Arasındaki İlişkilerin Karşılaştırılmalı Bir Analizi. *Sosyal Beşeri ve İdari Bilimler Dergisi*, 1 (2), 31-42. doi: 10.29226/TR1001.2018.86
- Pitkanen, K., Vepsalainen, M. (2008). Foreseeing the Future of Second Home Tourism. The Case of Finnish Media and Policy Discourse. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 8 (1), 1-24. doi: 10.1080/15022250701880729
- Rye, J. F. (2011). Conflicts and Contestations. Rural Populations’ Perspectives on the Second Homes Phenomenon, *Journal of Rural Studies*, 27, 263-274. doi: 10.1016/j.jrurstud.2011.03.005

- Salamin, F. (2011). *Intergration of Second Homeowners. As Alternative Solution to the Second Home Problems in Brione Sopra Minusio*. Universita Della Svizzera, Unpublished Master Thesis Italiana, Switzerland.
- Sevil, T. (2012). Boş Zaman ve Rekreasyon: Kavram ve  zellikler. Serdar Kocaekşi (Ed.), *Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi* içinde (2-25). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayın No: 2497, A F Yayın No: 1468.
- Slazar, N. B., Zhang, Y. (2013). Seasonal Lifestyle Tourism: The Case of Chinese Elites. *Annals of Tourism Research*, 43, 81-99. doi: 10.1016/j.annals.2013.04.002
- Somuncu, M. (1996). Kayseri’de Bağcılık. *Ankara Üniversitesi Coğrafi Araştırmalar Dergisi*, 12, 107-133. <http://tucaum.ankara.edu.tr/turkiye-cografyasi-arastirma-ve-uygulama-merkezi-dergisi/> adresinden alındı.
- Somuncu, M. (2005). *Aladaęlar: Yaylacılık ve Dağ G cebelięi Konusunda Bir Araştırma*. Ankara: Gündüz Eğitim ve Yayıncılık.
- Somuncu, M. (2011). Kırsal ve Kentsel Alanlardaki Sosyo-Ekonomik Deęiřime Bağlı Olarak Türkiye Yaylalarının Fonksiyonlarındaki Farklılaşma, 38. *ICANAS Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika  alışmaları Kongresi Bildirileri*, içinde (811-830). <https://www.ayk.gov.tr/baglantilar/icanas-38/> adresinden alındı.
- Somuncu, M., Gültekin, A.S., Ceylan, S. (2015). Ankara’daki  niversite  ęrencilerinin Rekreasyonel Eğilimlerinin Saptanması. 3. *Rekreasyon Araştırmaları Kongresi Bildirileri*, içinde (304-316).
- Somuncu, M., Ceylan, S. (2015). Doğu Karadeniz Bölgesi’ndeki Yayla Turizminin Kırsal Kalkınma Bağlamında ve Yerel İşletmeler Düzeyinde Değerlendirilmesi. *I. Avrasya Uluslararası Turizm Kongresi Bildirileri*, içinde (713-725). <https://selcukturizmkongresi.com/> adresinden alındı.
- Taner, T. (1979). Bazı Planlama Sorunlarımız ve Fiziki Turizm Planlamasına Yaklaşım. *Kıyı Kentlerimizin Temel Sorunları Sempozyumu Bildirileri*, Kuşadası: Kuşadası Belediyesi Yayınları, Sayı: 1.
- Tapur, T. (2009). Abanoz Yaylası (Mersin). *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21, 473-487. <http://dergisosyalbil.selcuk.edu.tr/susbed/issue/view/18/showToc> adresinden alındı.
- Tekeli, İ. (2014). *Kültür Politikaları ve İnsan Hakları Bağlamında Doğal ve Tarihi  evreyi Korumak*. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.
- Tekeli, İ. (2016). *Dünyada ve Türkiye’de Kent Kır Karşıtılığı Yok Olurken Yerleşmeler İçin Temsil Sorunları ve Strateji  nerileri*. Ankara: İdealkent Yayınları.
- Tezcan, M. (1996). *Eğitim Sosyolojisi*. Ankara: Feryal Matbaası.
- Torkildsen, G. (1999). *Leisure and Recreation Management*. London: E and FN Spon.
- Tunçdilek, N. (1978). *Türkiye’nin Kır Potansiyeli ve Sorunları*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yay. No: 2364, Coğrafya Enstitüsü Yay. No: 96, Edebiyat Fak. Matbaası.
- Usta,  . (2014). *Turizm: Genel ve Yapısal Yaklaşım* (4. Baskı). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Vagner, J., Müller, D. K., Fialova D. (2011). Second Home Tourism in Light of the Historical-Political and Socio-Geographical Development of Czechia and Sweden. *Geografie*, 116 (2), 191-210. https://www.researchgate.net/publication/266679726_Second_home_tourism_in_light_of_the_historical-political_and_socio-geographical_development_of_Czechia_and_Sweden adresinden alındı.
- Velvin, J., Kvikstad, T. M., Drag, E., Krogh, E. (2013). The Impact of Second Home Tourism on Local Economic Development in Rural Areas in Norway. *Tourism Economics*, 19, 689-705. doi: 10.5367/2Fte.2013.0216
- Visser, G. (2003). Visible, Yet Unknown: Reflections on Second-Home Development in South Africa. *Urban Forum*, 14, 379-408. doi: 10.1007/s12132-003-0020-y
- Williams, A. M., Hall, C. M. (2002). Tourism, Migration, Circulation and Mobility: The Contingencies of Time and Place. Allan Williams, Colin Michael Hall, (Ed.), *Tourism and Migration: New Relationships between Production and Consumption* içinde (1-53) Dordrecht, Kluwer. doi: 10.1007/978-94-017-3554-4_1
- Williams, S. (2009). *Tourism Geography: A New Synthesis*. Second Edition. London: Routledge.
- Williams, L. N. (2010). *Second Home Tourism in Rural Tobago-The Perceived Socio-Economic and Environmental Effects*. A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for Lund University International Master's Program in Environmental Studies and Sustainability Science, LUMES.

- Yılmaz, S. (2004). Serçeme Vadisinin Rekreatif Kullanım Potansiyelinin Belirlenmesi. *Ekoloji Dergisi*, 13 (51), 1-6. <http://ekolojidergisi.com/article/serceme-vadisinin-rekreatif-kullanim-potansiyelinin-belirlenmesi-3903> adresinden alındı.
- Yılmaz H., Yılmaz S., Demircioğlu-Yıldız, N. (2003). Kars Kent Halkının Rekreatif Talep ve Eğilimlerinin Belirlenmesi. *Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi*, 34 (4), 353-360. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunizfd/issue/2939> adresinden alındı.
- Zaman, M. (2001). Yayla Turizm Merkezlerine Bir Örnek, Hıdırnebi Yayla Kent I. *Doğu Coğrafya Dergisi*, 7 (6), 215-236. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunizfd/issue/2449> adresinden alındı.
- Zaman, M. (2010). *Doğu Karadeniz Kıyı Dağlarında Dağ ve Yayla Turizmi*. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Yayınları, Yayın No: 977.
- Zoğal, V. (2016). *Urla'da İkinci Konutların Turizm Coğrafyası Yaklaşımıyla Değerlendirilmesi*. Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İzmir.
- Zoğal, V., Emekli, G. (2018). Urla'da (İzmir) İkinci Konutların Değerlendirilmesine Yönelik Nitel Bir Araştırma. *Turizm Akademik Dergisi*, 5 (1), 189-204. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/touraj/issue/37924> adresinden alındı.